

உ

கடவுள் துணை.

மெய்ஞ்ஞானிய கிய

கை ல ர் யுக்

கம்பிளிசரட்டைமுனிநியலர்

திருநாய்மலர்ந்தருளிய

முன்ஞானம்நூறு, பின்ஞானம்.

இவை,

சமணபுரம்.

சுண் முக முட லி யா ர வ ர க ள ி ல்

பாரணைபெய்து,

புனைபொக்கம்.

வ முமகைப் பிள்வன

அ வ ர் க ள து,

விவேக விளக்க அங்குசம் - திரு

பதிபதிக்கப்பட்டது

1895.





உ

சி வ ம ய ம்.

கைலாயக் கம்பிளிச்சட்டைமுனிநாயனா

அருளிச் செய்த

மு ன் னா ன ம் - நூ று.

—(-)—

அகண்டபரிபூரணமாமுமையாள்பாதமப்புரத்தேநின்றதொருவை
யர்பாதம், புகன்றுநின்றகணேசனெனநாதாக்கள்பாதம் புகழ்மெரியவா
க்குடையவாணிபாதம், நிகன்றெனவேயெனையாண்டகுருவிற்பாதம்நி
றைநிறையாய்ச்சொரூபத்தில்கின்றோர்பாதம், முகன்றுமெனையின்றெ
டுத்திசின்மயத்தின்பாதமுவுலகுமெசகதற்குக்காப்புநானே. (க)

தாங்குகின்றசரிதையிலேநின்றசுடம்வீழ்கில் தப்பாதுகிரிகையுள்
ளேசாரப்பண்ணும், வாங்குகின்றகிரிகைவிட்டுவிழுந்துதானால் மகதநா
னவுடலெடுத்துயோகம்பண்ணும், ஒங்குகின்றகிரிகைவிட்டுவிழுந்துதா
னல்உத்தமனேவுயர்ந்தகின்றனானந்தேற்றும், பாங்குகின்ற அச்சென்
மமவுனமுத்திப்பரிவாகவாய்த்தவர்களறிந்துகொள்ளே. (உ)

அறிந்திந்தநான்குக்கும்விக்கினங்களுண்டு அப்பனே அகாமியஞ்ச
த்திசுத்தினோடே, மறிந்துநின்றபிராரத்தந்தேநாயததோடு மகதநானா
லுக்கும்விக்கினங்களாச்சு, பிரிந்துநின்றநாவினாற் செய்வதென்னேபா
னவறுமையொடுகிலேசநதுக்கஞ், செறிந்துநின்றபெண்பொன்னுமண்
ணிநிலேசெத்தமத்திலேபாலேசியனகுவாரே. (ங)

தியங்கினால்கெற்சிதுத்துறத்திச்சண்ணஞ்சோறியாமிலேச்சனா
யோஜகத்தினுள்ளே, மயங்கினார்நாலுபாதத்தினுள்ளு மனஞ்செவ்வை
யாவதெப்போநாமறிந்தெப்போ, தயங்கினால்கத்திற் கோடிபேர்கள்

சாவதும் திறப்பதுவுங்காவடிபாலச்சு, துயங்கினூர்துடர்த்தால் ஓன
ம்மே சசுகரிகாட்டிலுறியவையென்குநகப்பாமே (ச)

பாழானாய்கைகென்று விவழிவெய்ப்போ பாரமனஞ்செவ்
வையாய்வநவத்தப்போ, வானனைவழியுடையபெண்ணைச்சருமயக
மறறுகிறபெய்ப்போமனபோமையோ, காழானவுலகமதி னொடியெ
லர்கருநுநதுநெய்செய்ப்போகருதிநினற, கோனாகருவிவிட்டுமே
லேனோ செவ்வெதுவெய்வென்குநகப்பாமே. (ரு)

முலமுலவாய்க்கிழை வள்ளிமுதிர்த்துநின்றமேலாறுமெது
மேலகிது, நோலமுலனுன்மனையதொண்டிமேறிக் கொடியெய்நுஞ
னசுத்திக்குள்ளேயாக, பாலமெனறகேசரியா பவுனத்தூண்டிப்பா
மாமாம்பாதினொருமுற்றிக், காலமொயிறப்பிறப்புநகத்துபோ
முநககவிட்டிடுவெய்வோல்கா-முமோங்கே. (சு)

பொய்யமுலவெனவைநசெழுந்தோடாறுமுற்றுசிறையஞ்ச
கந்தாணிநுத்தககாபாரு, ஆய்மாமாணுவமுநகானெனவும்போன
லப்பவகிலைஆயாமுனாபாங்காணும், பாய்மானமொயெனினது
நாதம் பரவியகெனமென்றோபாபாநகான்பைநா, வங்ககைவுன
த்தைப்பெய்யெய்வநுவிநின்றலகரியையதகாநெத்துகமாரேன. (எ)

ஒதுகிலைபெய்யெண்ணையுண்ணுமுருவியகதமன்சென்றுசல
னையுண்ணு, மதிநின்றசலநதான்றியையுண்ணும்பாங்கானதிசெ
ன்னையையுண்ணும், வெய்க்கின்றகால்சென்றுவிண்ணையுண்ணும்விடு
ந்துதப்பாசடமெனறுவோந்தாபோச்சு, முதகிகண்டுக்கொதுவிய
தகாலம்முடையதையுண்டுமேலேபாமே. (அ)

பாப்ப ஆய்மாமுனாவதகைக்கொள்ளும் பாங்கானஉகாம
மகாசத்தைக்கொள்ளும், நோப்பாமகாமதுவிந்துவைத்தாங்கொள்

மீறோனவின் துவதுநாடத்தைக்கொள்ளும், சேரப்பாநா முற்றுசத்தி யத்தைத் தான்கொள்ளுமீசர்த் துநிறை சத்தியல்லோகியநகைகொள் ளும், ஆரப்பாசுவந்தனைப்பரந்தகெ ள்ளார் அப்பாநத்தைகொண் டவிடமறிந்துவுண்ணே. (௪௭)

உன்னிசின்னுமூலமுதலாறுபாந் தவுருகின்ற கழிமுனையய றிந்துபின்பு, மன்னிசிறமதிமேலேசாம்பவியைக்கண்டுமருவினின்று பாணமுரைத்துத்தேர்ப்பின்பு, பன்னிசிறறியிவ்வளவுமேயாகமார்ச்சம் பாவிரவுமற்றவிடம்நூனமார்க்கர், கன்னிசின்ற விடங்கண்டாலவனே ஞானி காட்டுவாள் கேசரியைக்காட்டுவாள். (௪௮)

காட்டுவாள் கிரியுண்ணேமேலேயற்றிக் கைவிட்டாலகிரியைத்தான் கீழேதள்ளுள், மூட்டுவாள் குளிகையிட்டால்குணை மூசுருள் எழுமாண் டபுவிக்கடந்தவெளியுங்காணார், ஆட்டுவாள் ண்டை ண்டமாலைபுண்டா ளாதிவஸ்துஅனுகி ஸ்தூண்டுமொன்று, ஊட்டுவாள் சீர்க்குணத்தின முந்நவள்ளியுயர்த்துவின்றநூனசந்தியுறவுத னே. (௫௧)

உறவென்னதாறவிடவுறவுமுண்டே வுறுக்கையோகாமத னைத்துவிடபாநகன், குறைவெனத்திரையிசையேகோறுக்கடிய லேலாமாயவலைகூட்டியாட்டி, மறவென்ன நூனென்னமயக்கித்தள்ளி மகத்தானசமுசாரவலையிறடோட்டாள, திறவென்ன வாமததாள் நூன மாச்சிவின்றவனேசியையோகவாசிப்பாள். (௫௨)

வாசியென்றுபயவுமென்று மிரண்டுவிடதை மகத்தானசாம்பு வியுக்கேசரியுமாண்டு, தேசியென்றால்யோசத்துக்காதிவித்தை திறமா னமவுனமென்றால்நூனவித்தை, மாசியென்ற மனமுடைசதாலிரண்டு மகாமருவிவின்னுறியறிந்தாலிரண்டும்கும், தாசியென்ற வெளியல் லோஅண்டவியிசொக்காமலகிரிகொண்டுஆக்கியதே. (௫௩)

ஆர்க்கிசென்றபரிசுத்தார்தொகாவிறந்துதையா ஆச்சரியம்நுபத்தால்
வணடிற்றந்தையா, பாக்கிநின்றமணியொலியால்மானிறந்துதையாபா
ழானவுரிசையினும்மீனிறந்துதையா, தாக்கிநின்றகேந்தியினுலெற்றம்பு
சென்றுசாதகமாய்மாண்டுதிந்தவைந்தும்பாரு, பாக்கிநின்றவந்திரியவி
டையத்துள்ளேபாழானமனஞ்சிக்கப்படுகுறாவோ. (௨௪)

வாரானவுலகத்தில்துணுவுந் கோடிமருவின்னுவுண்டுததுசையோ
கசுச்சுத், தாரானடுகதுரங்கபரங்கமேறிச்சகலரத்தினபூஷணங்கள்
ரித்துநிமிமி, மாரானவாழாடந்தேரரிற்றதானாயா மாண்டவர்கள்வெகு
கோடியாயவாட்டை, கூராவெவையோக ஞானம்வந்தால் கூடழிந்துப்
போகாதுகடுகேடே. (௨௫)

கடுவதுதும் ரமோகேசரமோடுவென்னில்கூர்வாயுள்ளவானமோ
வழிதமோடுவென்னில், ஆடுவதுஆச்சரியநின்மலமோடுவென்னி லருமை
யுள்ளாராகுணமோடுசனமோடுவென்னில், பாடுவதுபதங்கடந்தபூ
ரணமோடுவென்னிபகவிடமுமற்றிடமோபராடமோடுவென்னி, ஊடுவ
துமெய்க்கோப்பாபினைமெய்க்குமல்லமென்ற லாமெவள்ளமோடுங்
காணே. (௨௬)

மோகமென்றவருளுக்குள்மனந்தான்சிக்க முசியாமலிடிப்பதற்கு
வைம்பொரிபங்கோலதான், பாடுமென்றகோபம்வந்து வருவாய்நின்று
பதையாமற்சண்ணிச்சவுலகமெல்லாந், தாடுமென்றஞானம்வந்தமென்
னசெய்யுஞ்சண்டாளநிந்திரியச்சார்பினுலே, வேதமென்றமனமுடைத்
தோர்லகிரியைத்தாண்டொண்டெண்ணுக்குளநிற்கவெளியாய்போமே

வெளியேதுவெளியிசுருள்வொளியங்கேதுவேதாந்தவொளிகடந்
தவொளியங்கேது, அளியேதுஅளிகடந்தவகண்டமேது அபபுரத்தே
தோற்றுகிறசோதியேது, நெளியேதுநினைவேது நிற்குணந்தானேது
நேரானபூணத்தின்நாதமேது, வழியேதுசுழியடக்குஞ் சூட்சுமே
துதோற்றுமப்பாவானத்தையொற்றுப்பாரோ. (௨௭)

ஒத்துநின்றசரிதையெடு கிரிகைகாண்டு முரவாதிசெய்தவப்பாந
ன்றாய்க்கேளு, வத்தினின்றயோகமுதல் ஞானம்மொண்டுப் பாங்காகசித்
தருக்குஅடுத்தவாறு, அதனினின்ற அகாமியசஞ்சிதமரம்பிரரத்தவமா
ருக்குமடுக்குமென்றால் யோகவரைசெய்தும், முத்தினின்றஞானத்திற்
புகுந்தோர்க்கையா மூன்றுமில்பிப்பஞ்சமுமுதம்போச்சே. (௧௯)

போச்சென்பார்முக்காலம்பிறகேதின்று புரிமுருங்குப்போலேறி
ப்புணர்ந்துகொல்லும், ஆச்சப்பாகாலமெனனவென்றுசொல்லிவவரவர்
கள்சபஞ்செய்வாரறிந்தமட்டுமீச்சப்பா அகாலவெள்ளையார்கடப்பாறொ
ன்றால் ரோனஞானியல்லோகடந்துகின்றார், மூச்சப்பாஅற்றிடத்தை
ப்பாருபாருமூட்டிவிக்குமுகிடந்தன்னு னத்தியே. (௨௦)

தியுக்குள்விழுந்தினின்றநிரண பஸ்பம்போலச்செச்சாலமுதற்
கொண்டகாலங்கள்போகும், தியுக்குள்விழுந்தொழுந்தநெய்யைப்போல
சிறப்பானஞானமதுதிரண்டியேறும், தியுக்குள்காஷ்டமொடுகோலங்
கூடிதிரண்டாப்போற்கருவியெல்லாம்கூணத்திலமாளும், தியுக்குள்ப
ராபரந்தானிருந்தவும்பாருசெகமெல்லாமவிதைமென்று தெளிந்து
போமே. (௨௧)

தெளிதெவிடங்கண்டவார்சிவசித்தரயோகசெகமெல்லாம் நானெ
ன்பார்திருட்டுஞானம்ஒளித்தவிடமுன்மனைத்தாய்கேசரிக்குள்நிற்பாள்
உற்றுப்பார்மகாரம்வைத்துதுதுது, அளிதெவிடம்நிற்ககுணந்தானதி
லேகேளுஆசசரியமகாரமொன்றுவுண்டுவுண்டு, களிந்தவிடம்நிராகார
மொன்றுமில்லக்காட்டுதாரறிவுகொண்டுவுற்றுக்கானே. (௨௨)

உற்றுநின்றுவுலகத்தோர்ஞானம்பார்த்து வுணுக்குக்கிடையாமல்
பிரட்டுப்பேசி, பற்றுநின்றமோகத்தாற்பெண்ணைக்கூடிபார்துநின்றதி
ரோதாயிலைபிற்சித்திக், கொத்துநின்றவிடங்காண்பார்கண்ணைமூடிக்கு

மென்று நான் குஞ்சுமறியும்பொய்யா; மற்றுகின்ற கிரியினுட்காண்
டுயேறமாட்டார்களாசபையம் தெய்வே. (௨௩)

சமையெல்லாருசத்தியுண்டு சிவமுமுண்டு சண்டாளர் பிரிந், ல்
லோதள்ளினாகன், சமையமெல்லாமெவாநாஞ்சித்தாநமுண்டு சாத
தநதைப்பாராஅற்றைங்கினுர், சமையமெல்லாம நாநமுண்டிவிந்த
வுண்டுசாக்காமற்றெட்டாநாலகாரோகன், சமையமெல்லாமம்பப
மாம்ஞானமுண்டுநாயைவிட்டபாவததல்: விரிப்பிச்சே. (௨௪)

பேச்சப்பாஅறுதப்பான்: தாலையுத்தியுள்ளோர்பாணத்தாந்தண்
டானாயா, ஆச்சப்பாவாமென்புகி. மென்பாதுதன்குணமோதிரா
தாயியனுண்டான்தான், ஓச்சப்பாநாநாக்கல்விவிக்கித்தா ஓசந்தவனா
க்கண்டவாகன்பானதாலத்தே, காசசமறப்பட்டதென்னென்றற்றப்ப
மோல்கசடென்றவாதுசமயநசேட்டபாங்கே (௨௫)

பாங்கானகுண்டவிக்குள்முண்டொன்று: பாப்பாகண்டதிலமுல
மொன்று, பேய்ப்பாவிமுலமாமுலமொன்று: பபமுமுன்னவிறுவிலே
முலமொன்று, பாங்கான: தியி: பமுலமொன்று: பதின்றபாப்பாந
தில்முலமொன்று, பேய்கா: பிசாசாதுவகண்டருணி: பேர்த்துமின்ற
முமுலமோகிசா: (௨௬)

ஆரப்பாநகாமுதலகாரகாநிதருள்: அவவளவு: யோகாதின்
முலமாச்சு, தாமப்பாஅபாநகாமுதலகாரகா: பட்டிசா: காமயமகாவனா
நாநமுலம, பபபாநிசாநாதவனா: தித்க: ஹ: உற்றேறு: வறதே
அகண்டவீதி, காமப்பாநுண்டாபாலயோகசுதி: கநிநகானத்தாலு
ண்ணானமாச்சே. (௨௭)

ஆச்சிந்தவரிசைவிட்டுவுலகஆசன்: ஆதிமொன்று: அந்தமொன்று
ரவிமதிதானென்பான், முச்சற்றவிடங்: பட்டத்தெரியாதெகின்று முன்
னேதுபின்னேதுசாங்கமென்பன், வாச்சிந்தமயநகத்தாலுலகத்தோ

கேட்டார் மதுவைவிட்டு யெறியல்லோ சமையத்தோர் கேட்டார், ஒச்
சிந்தவிதமறிந்தோன்யோகஞானி உம்மென்றாகும்மென்றநாதமாமே.

காதம்பபாயோகத்திலைந்துநாதம் நலமானமவுனத்திலைந்துநாதம்,
வேதமப்பாகடந்திடத்தோசுதநாதம் வெட்டவெகுளிக்குள்ளேயொரு
நாதமுண்டு, போடமப்பாகடந்திடத்தேயந்தநாதம் புழாக்கச்செய்தது
நிற்குமென்னுஞ்சான், காதம்பபாதுரமல்ல அந்தோஅந்தோ கண
னிமைக்குள்விண்ணுக்குள்கலந்துகாணே. உசு

விண்ணேதுவெளியேது வெளியங்கேது விரைந்தித முன்றும்
ல்லோகேசரிதானுச்சு, கண்ணேதுகாகேதுமுருங்கேது கண்டிப்பாய்
கண்டதெல்லாமழிந்துபேச்சி, ஒண்ணேதிரண்டேது சமரசந்தனேது
வுற்றுடபாபெட்டவெளியொன்றமில்லை, எண்ணேதுநினைவேதுஅறி.
வகடேது கோகமாயந்தலந்தமுதி யிடசதைசகாணே. நய

உதிதெண்ணிநூல்களால் பாரதப பாரதது வுலகத்தோர் ஞா
னமெல்லாமலதெதும்பு பந்தெதும்பு அலைகாளைவிண்ணைப்பா
ராபாபூனானையையெதெந்நூல்காட்டார், முகதிண்டிடமெங்கே
பெய்துகாணாழாசுற்றுசெய்திகுறைநீங்கிப்பாரா, சித்திகண்டால்
சித்திகெண்டு செய்பாரட்டார் சோன்மகாபிரமம் கறியார் திருடர்
தானே. நக

தாமென்றவானுவதனை நீகதாரட்டார் சண்டாளிகாபததைத்த
ள்ளாரட்டார், ஊனென்றகப்போக பொழிந்தாரட்டார், உற்றுநின்ற
சையோசமகிகொமாரட்டார், பாமென்றஞானவள்ளமுண்ணமாட்டா
ர்பதறால் உவுனத்தே யிருங்கமாரட்டார், வாமென்ற பொருளென்ன
வெளியேதானைந்தா மகத்தானானமடங்கயெய்யுங்காணே. நஉ

காணிந்தவுலகத்தில் மாயக்கூதுங் கண்மூக்குச் செவியோடுமிங்
திரியக்கூத்தும், யுணந்தவாசியினால் வருமைக கடத்தும் புழானஜென

னமொடு மானக்கூத்தம் ஆனிர்தவணடமெல்லாம் படைத்தகூத்தம்,
ஆங்காமனர்புகதி யானகூத்தம், தோணிந்தப் படிபடைத்த பாமே
னையா சொற்பெரியபூணமெயன்றுகூவே. ஈட

கூவையிலேயே த்தானைக் கொழுதுகூவுதுறைவாதசருணையினுத்தி
ரும்பிரார்த்து, காவையிலேயே காவையகாவான தாயகான்சென்றுசார்வா
கமெடுத்ததுபோலுண்ணைமந்தானைகையிலேயேயித்தனைத்துவுயிரை
வைப்பாள் செதகசாலகாமுகிற திருட்டுத்தாய்தான், பாவையிலேயேன
ஞ்சென்றுபரவாவிட்டாலபாதுகே விலிருப்பாளபாருபாரே. (1)

பாசப்பாசெகமீனத்து மண்டபதமெல்லாம் பாங்கானகுத்திலே
வைத்திருத்தகூணி, நேரப்பாயிலுண்ணிட்டு யோசப்பார்த்துதெனநேராக
அண்டாதினொன்பபாத்தேன, தோரபாசுத்தகிழல் மலையோபேயா
மசெகச்சாலகாமுகிற திருட்டுத்தாய்தான், ஆரப்பா அவுணவிட்டு
நுணகுகண்டோ அகைசசுதிகரு மாகைமெய்தபாமபுசானே, (2)

பாமபையல்லோ ஆபாணம் பூண்டவிசன் பரிவாகமதியோடுகொ
ன்றைஞடி, பாம்பையல்லோ முன்னாலாயபேபட்டகூத்தன் டாங்கா
னகரிபுகதப்பாணிபாணி, பாம்பையல்லோகங்கணமாயதரித்துக்கொ
ண்டுபரியுழவைத் தோலுத்துப்பாதத்தூக்கி பாம்பையல்லோவுன்ம
னைக்குமாதிரமாய்ப்பேபட்டுப்ப ரென்றுஅகண்டகதிலாடிஞரே (3)

ஆடினதோர்சு ததெல்லா மாத்தாள்மெச்சி யண்ணையிலேயழைத்
தானையிரு திக்கொண்டீள், நாடினதோர்வளருகிலுறமெய்வாராம
றியோமவனவளு மொன்றுவொன்று, ஊடினதோரிடமெங்கேயொளி
கேட்டதெங்கே யொன்றுகக்காணுகிற நடனமெங்கே, கூடினதோர
கண்டத்தின் தோதியெங்கே கூசாமெவனுத்ததிருக்கடிக்கானே. (4)

மெய்ஞ்ஞானகுரு.

காணப்பா மகாவணை நாதவேசைக் கன்னிக்குப் பிடமடமவு
னஞானம், ஊணப்பா ளுணப்பா தாததேதாடு வொருமுனையா

பெருவழிபாடு ஈன்றோயோடும், கோணப்பாடிதாற்றுவது அங்கொன் றுமிடில் சுத்தவெளிச்சகோடிமுழவன்னி, ஆணப்பாமாகோடிகண்டுகா ள்ளான ஆச்சரியமதிக்கெமனறமமரங்காரண.

(௩௮)

மகாரமலலோ முத்திபாசான்கூட்டி வழிகாட்டுமுறமைபதஞான மார்பார, மகாரமலலோவடங்கிப் ப. மந்தாரண்டி மருவிநின்றவிடமல் லோ கேசரிசான்மைச்ச, மகாரமென்னமேடு முத்தியென்பார்மான் பார்மாட்டுவதுமுத்தெழுதுவென்றுநாணர், மகாரமென்னமகாரவி த்தைதவறிவித்ததவரய்திறந்துபிசாடேதமவுனமமே.

(௩௯)

மெளனவித்தைமேடு கன்றல முத்தெழுத்தேயென்பார்மாட்டுகி றிதுவகாணு மார்த்தங்க ணர், மெளனவித்தையாவதென்னவாய்முட லென்பார மாடுமுதற்குதிரையினுலகெதன்ன, மெளனவித்தையேட்ட டிருப்பார கூட்டுறவுகாணர் வாய்முட வழிபேயேடேநாதங்கேளார், மெள னவித்தையாசார்நான தூண்டிக்காட்டில மணிமுதலாய்திசைசாதங்கே ழ்க்குந்தானே.

(௪0)

செழ்வகையில மதியினிடவயிர்களுகித் தவ் கெடியானதுவாசமு ர்த்தங்கடங்குளோன்று, வாழ்வகையிலவாசையறும் கன்னினைவும்போ கும்வாருதிபோ லண்ணகிலமிதமோநிமா, தங்கையிலோளிகோடி காந் திகாணு மச்சகிநானந்தவொளிதானேதோன்றும, மூட்டையிலேமேலமி ர்த்தகிலிமும் முன்றுமுரணைமரகு மூட்டிப்பாரே.

(௪1)

மூட்டையிலேயுலகத்து கிரகொண்டுமூட்டு முதிரந்தபின்புவிண் ணுக்குளாகிவந்துகாக்குர, கூட்டையிலேமாரதையறிந்து கூட்டுங் கும்மென்றதாதத்திற்கூடியறு, மூட்டையிலேபறிவோடுமனத்தைமர ட்டிமறுநாலுமநாதத்தைகூர்ந்துகேளுமூட்டையிலேயொருவழிபாயோ டிற்றானுலுத்தமனையச்சின்னமுத்தியையா.

(௪2)

ஏறுகிறதுறை.

ஐவேனேகுருவானவகண்டமூர்ந்தி அதிதமென்றஞானமெல்லாமரு ளிச்செய்தீர், மெய்ப்பேனேயேறுகிசாதகத்தைச்செய்வும் வேதாத்தல்

ட்சியத்தைவிளக்கச்சொல்லும், தையலேனநிலைதொழெழுத்தைச்சொல்லும் சொறபெயரி பிராணய சூக்தஞ்சொல்லும், தையலேனதையமென்றநிர்த்தஞ்சொல்லும் சாகதமாய்வினியத்தைசொற்றிறவே. (சுரு)

சாத்துமென்று கெட்டுப் பசாமாணங்கேளேநன் சந்தோஷமாச்சு கிப்போசாபுபொசுல்லேன, எழுவமென்றதலதவினாசெவ்வையெளிதாகப்பிராணயமபண்ணித்தது, ஆதலுமென்றபொருள் நடனங்கண்டு ஆதிதகன்கொண்டபொருள்நிபாணம, மரபுமென்றதண்டம்திலங்கொணாது மரபுநிபாணமென்றபொருள்நிபாணம. (சச)

வழிபாட்டினின்றும் உறவுபட்டதொழிபாட்டினின்றும் பணிபாட்டினின்றும் பதனிடச்சென்ற பூர்த்தியே - மலர், சந்திரோட்டிபூதி உதயமேனா பரவியைக்கண்டு கொளவாய், மெளரியே மயிவளவுமேயாக மாந்தமநின்றவனைகியமொகி நிறைவாசொகிநூ, பெரிவாட்டெகிந்து பெண்ணுருத்திலகின்ற காகபபாசவு எகசொகிநூ. (சரு)

ஆமபாவிந்துவிலே தவிமதிபொருள், ஆதாமபாவிந்துபெய்த மாகி, மெய்பபாசுத்தித்தொருள் மதுகலமென்ற பெரு மெய்யாவுருவங்காணும், தாமபபாசுத்திரிபை வனவரித்தாடு சபகே டிசவிமதிபுமொவ்வாவொவ்வா, வாமபபாசுண்டககித்தொருங்கா, அமவாய்பெசொருனிதருமாய்மனே. (சச)

தாமெனன்றிவாழுகுள மெனனஞ்சென்ற சந்திரோட்டிபூதிபூதி வன்னிரவிசொமன, பாடுனென்றபாததினெழ் முப்பாழ்ணடுபாமகின்ன அகாமொன்றுஉகாமொன்று, வாவென்றமகாசொமொன்றுமுப்பாழாக வழங்கிற்று அமெனெனியைச்சொல்லமேபாகா, தனென்றமொழிபுடை யனமனாகத்தக்கதே விபிபதமென்றகேசரித்தாண்காண. (சச)

காணிர்த்தகசாத்தின்தாயின்காந்தி கண்கொள்ளாவின்கொள்ளாக வாய்க்கொள்ளா, ஆணிர்த்தப்பசையென்பார் அம்பரநதானென்பார் அவ னுக்குள் மவுனமுண்டு அறிவுகொண்டுபாரு, ஊணிர்த்தமெனனத்ததிவ்

களமாய்ப்போவாய் ஒகோகோஆம்பரததிலேகோவேகோ, தேவிணிந்த
தப்படியிருந்தாலபசுதின்னோமை கொள்ளிய அடபுரத்தே சோதி
தானே. (சஅ)

சோதியென்றபராபர சிவபுருஷனாய் சொல்லையிலேகேட்டி
ருபரீபாம்சொல்லிக்கானேனும், ஆதியென்றமூலகுருபேரான்மைந்தாஆ
ணகிள்ளைசகியுடையென்றகொங்கணர் மானேனே, பாதியென்றாலவர்வாதி
ஞானவாதி மாதந்தானகுள்ளையிட்டசிவம், எவ்வாதி, தேதியென்றால்மேரு
பரீபாலையுமபண்ணுமபுருஷபிரசவாதிபேரானே. (சக)

பேருள்ளகொங்கணர் என் குளிசையிட்டபேரானபூணத்திலா
றுவகைண்டா, ஆருளா நுலக நிலவகாருருசால்ல ஆசசரியஞ்சி
தாருகுருகை உதிவைதரர், மேருள்ளரிஷிகளொழுமுனிவகாடா நேரா
கசாரதியிலேயிருந்துகண்டோருண்டு, தாருள்ளாதந்தேதிஞ்சென்ற
ரிலேசமாத் தானமனதினிதரந்திதானே. (ருய)

சுத்தியுளவாசனையாய் குரங்குருகெரு கண்டியலிலோ இந்நதியக்
கொம்புருளானே, பத்தியுள்ளோயலைத் துருபெயகக,நாக்கபாங்கா
னமனைமயல்சிலாசினமபண்ணி, முத்தியுளவாசனாரு யேருட்
டாதுமுழுமோசசனிமனப்பாளுனத்தாரு, கொத்தியுளவாசனையை
யடவபேபா,ந்தாலகுருடறுக்குஞானமுதிருககானே. (ருக)

கடமெனப்படிதான்ஞானமுத்திகு குரங்கைவிட்டுஅகிலுகிறவ
புதியசெல்லா, நாடுவதுவுலகத்திலவாதம்வந்தால் நன்மனதுண்
டாளுள்ளாஸ்திரத்திற்சொல்லார், ஊடுவதுசாதுசகங்கவேதாந்தம்டார்
ததாலவததமனைவாசனையாய் குரங்குருகெரு,ஆடுவதுமோய்வாசனை
யிலேற்றும்அப்படியேயுலகத்திலனைமப்பேரோ. (ருஉ)

பேரானவுலகத்தில் ஞானமுற்றும் பேசாமலிருகருந்த விடத்தில்
மைந்தா, வாரானபோத்ததிலிங்கமாகும்வாறுதிக்குபேருவுக்குநடுவே
கோடி, காரானகாமத்தால்காபாண்டிலிங்கமகைவிட்டசமாதியினால் சு
தாமலிவந்த, தாராணமலேதோறும்பூமிதோறஞ் சாற்றரிதுசாற்றரிது
சாரந்துபானே. (ருங)

பாரப்பாகயம்பிலவந்துபிணையேற்றால் பவிந்துதப்பாளுனசித்
திமவுனசித்தி, கோப்பாவொண்டதுபேரிதியேயாறுகிகாசப்பெலிகொ

ண்டோர் ரீகுமுவர், காரப்பாவிண்ணையென்றால் காவர்தார் காத் தா
லேஞ்சனசிந்திகைகலத்துகடும், ஊரப்பாவாதிடைப்போல் நீங்கள் கெட்
டவுது நதரென்பாசித்தர்கள் தானுதைத்திடலோ. (108)

உணக்கவல்லோராஜையாகம்வைத்தாரீசன் உண்டுத்துத்திரிவத
ற்கோசொன்னுயைங், மறைக்கவல்லோ வாசனையோலகிரிடோள்ளு
மென்றார் மாத் தானெடுக்கொணுமுத்தியாசான், நிறைக்கவல்லோரீயா
கமுநெருநஞ்சொன்னா விதிமகவிடமற்றிருந்த கிர்மலமாஞ்சோதி,
இறைக்கவல்லோ புரினதோர்கேணியைப்போலெடுக்கெடுக்க வெழும்பி
வரு மவாசனைத் தான்காணே. (109)

எழும்பா மவாசனையைக்கொன்றோன்னுனி யேகாமல்வாசனை
யையடித்தேகானசித்தன, எழும்பாமலகருவிகளையிருக்கச்சாடியிருத்தின
வன்செவியாகிவாதயோகி, எழும்பாமலடிப்பகற்கு ரூட்சஞ்சொலவே
னெனமக்களம்வெனக்கேயிருந்தார்போகும், எழும்பாமல்வாசனைபோ
ச்சுதானுள்ளுமில்லைத்தவெளியிருந்தோச்சே. (110)

போச்சென்று இருக்கிறதோர் ஓரனததுக்குப் புத்தானவல்லமை
தானென்னமந்தா, வாச்சென்ற அகண்டததுவ்வாகளாறுமருவினல்
சுடததோடேயவணிகித்தன், நீச்சேன்றவரைபார்த்து வாரோன்மக்கள்
நின்றுங்கொள்குகையினுள்ளேயென்று சொல்லி தோச்சென்றபூணத்
திற்சொக்கி தின்றசுந்தராரந்தன்வந்துதொழுதிட்டானே. (111)

தொழுதுகொண்டுபதம்பிடித்தவகண்டத்துள்ளே சொக்குகிறோ
மென்று சொன்னசுந்தரமையா, விழுதுகொண்ட ஆலைப்போல்நெட்
ட்டேறிவெளிடந்ததுது நலங்கணவொரோன்முழுதுக்கண்டானென்
டுள்ளேயென்றுகூத்திழட்டிவைப்பேணித்தததில்லேபம்வேண்டாம்,
பழுதுகொண்டவருகிறேன் திருந் பானிட்டால் பாரபாதிலிச்சிடுவேன்
பண்பிடலோ. (112)

பாரப்பாஅகண்டவெளிகுந்தகாணல் பார்ப்பதற்கோஅங்கொன்
றுவிடமேயில்லை, கோப்பாவின்கோடிவன்னிகோடி கோனமதிகோடிக
ண்ணோகுகும், ஆரப்பாவளிட்டோர்கண்டோர்விதிஅதுக்குள்ளேசெ

ல்லரிதுமைந்தாபோபோ, காரப்பாகுபையென்றுபட்டங்கட்டிக் கடுங் குளிகைசோடிட்டுக்கலந்திட்டேனே. (௫௬)

கலந்திட்டேனெருவனாயில்லாதவேளைசுகன் னொள்ளுகெளிக்கு ள்ளேகலக்கமாச்சு, கலந்திட்டேன்புறுவனாயிலிடியாகோடிகண்டெட் டேன்மதிகெட்டேன்காதுங்கெட்டேன், கலந்திட்டேன்மூவனாயிற்கா ந்திக்குள்ளேகடுகவந்தேனெகாங்கணையழைத்திட்டே. (௬௦)

அழையுமென்றசொற்கேட்டுச்சுரரானந்தகூண்டதிறகொங்க ணையதிசிககிரத்தில், சீழவுடனேவாடிவந்துதெண்டனிட்டுவினாவு டனேகொங்கணர்தாநிசூண்டதில், அழையுமென்றொங்களைஉருக்களை த்தானையாஆச்சரியஞ்சொல்லுதற்கடியென்வந்தேன், அழையுமென்ற சீஷனிடமின்னேவந்து அடியென்தால்வந்தெனெறுபணிந்திட்டாரே. (௬௨)

பணிந்திட்டகொங்கணைவாரிடேமாநதுபராபரமேநீர்க்குணமேப ண்புள்ளாளே, அனிரிட்டஅறுவனாயிற்சொக்ச்சென்ற ஆதியெ ன்றபராபரமேயையாயையா, மணியிட்டச்சிலம்பொலியைககேட்டமூ ர்த்திமார்க்கத்தையெப்படிதானேறினீரே, கணியிட்டநிர்மலமாமனத தினுலேகையாதேகமென்னதக்காச்சே. (௬௩)

ஆச்சப்பாஅப்படியேதான்வவேணுமென்றுஆசைகொண்டயிரு க்கையிலேயழைத்தனுப்பிவித்தீர், வாச்சப்பாமணுவொன்றவடியேனு க்குமைந்தன்மேல்கடாக்கித்தாலசொல்லவேணும், ஓச்சப்பாகொங்கண ரோயுபசாரமென்னவேங்கினையுணக்கேறேன்சேனுகேனா, காச்சப்பா வுலகத்திலெடுத்ததேகங்கைலாச்சட்டையாங்கருவைச்சொல்லே. (௭)

கருவென்வெவொன்றுமில்லேபருவுக்குகேரே காணப்பாய்சானங் கையையமாச்சு, உருவென்னவெடுத்ததெல்லாங்கையையதேகமுதம னேனிராகராஞானசித்தி, குருவென்னநிசகுணத்தின்மவுனத்துள்ளே குவிந்துவைத்தபெருமையினுலையையமாச்சு, அருவென்மமகாவித் தைமுட்டிக்கொண்டுஆதிவித்தகற்பமதுஉணொபாரே. (௭௪)

பாரப்பாகுகமுண்டுமவுனந்தாக்கபளிச்சென்ற ஏழுசட்டைபண் ணுப்போதும், நோப்பாஅச்சடந்தான்கையாதகம்நிமிஷத்தேசித் தியாமுன்நினைவுக்கையா, ஆரப்பாவுணப்போலேநினைத்தபடிபண்ணத ரிதரிதுகூடாதுமுடருடபோரா, சோப்பாசொல்லிவிட்டேனென்றபேச் சுசெப்புமுன்னேகையாயுமர்த்தியாரே. (௭௫)

உற்றுநின்றபலதூலைப்பார்த்துப்பார்த்து உனாயாமல் வேதாந்தஞ் சித்தாந்தமென்று, பற்றிநின்றபலசந்தானென்று உன்னிப்பாராமலை ந்துகெட்டாரணந்தவகோடி, முற்றிநின்ற விடமெங்கே ஞானமெங்கே கொற்றிநின்றமேலமுடலதூரியமெங்கே கூடுவார்மெய்ஞ்ஞானக்குறை விதாடேம். (கௌ)

குறையே துறையினையார்த்ததேதோடு கூடவல்லேபெய்ஞ்ஞானபுனைவதுநின்று, மறுத்தேவதுமறையினி—அத்தமேது மறைவற்றுநின் றதொருவெனியாக் கன, துறையேது துறைக்குள்ளேயோதுயேது கு ட்டிபிசிகளியாடுவல்ல மறுநகதேதாற்றும், அறையேது அல்லவென்று சமசாரததுள்ளே அமுது துறையாடுகாயத்தினுண்மைதானே. (கௌ)

ஆண்மைமென்று கேடயத்தினுணையல்லோ அகண்டபுதல ணாட்டமெல்லாருவானநி—ந்நம், ஆண்மைமென்றாலவாய்பேச்சாமுநா னியாயினமண்ணைபன்னிக் கூறுகொண்டுலங்கப்பார்த்து, மேண்மை கொண்டுவிடாநெல்லாமெய்தது அட்டி கெடியானபெண்ணிபாண்டுணி லே, காண்பையெவற்றிதப்பிறப்பையிப் பட்டநுசண்டாஸா—பாபத் தைதள்ளியுள்ளே. (கௌ)

பலதூற்றியுருப்புகார்ப்புருவகதேநாசகாராய்க்குண்டவிக்கு ள்வாசியைபுது, தென்னுநிறப்பிராயபலணிநிறிநுத் திரைமெடலியு ஞ்சிலமயிபாவிபுகா—ஹமகாஹம, நளஞ்சிறந்தெட்டெய்யபுகா—ஹாஹ நலமபெரியபுருவமபத்திறத்துபாரு, அ—ஹா, நெனியே—செய்யார் தமவிமுறாஅப்பவல்லேசமசுத்தியநிறத்துகொள்ளே. (கௌ)

அறிந்தும்மதுராவித்துட்டமெப்பேனியேகந்தே வறிந்துகொ ள்று, பரிந்தும்மயிந் அழிந்தும்சுத்திசுத்திபல்கானிவத்தேநாபிரந்தான் கேளு, அறிந்தும்பா—பாசமோடறுகே—அபடனேமெளனத்தைத் தூக்கக்கண்டால், செறித்தெறிந்து—ததின்னியேயாமாசகசெயலேதம்ப மவுனத்தைகதென்றுபாரீண. (எரி)

காணப்பார்பாபத்தினமேலெய்—துகவிட்டவசண்டமொன்றுநி ர்க்குணந்தானென்று, பூணப்பாசர்க்குணந்தான் பிரகாரந்தான்புகழா னகிரமலந்தான்போதத்தந்தம், தோணப்பாவிதுவாறுங் காணப்போக சொல்லுகிறவார்க்கையென்றால்கேட்டிருப்போமைந்தா, உணப்பாச டம்விட்டு அறிவுவிட்டுஉற்றுநின்றவண்டதேயறிந்துகொள்ளே. (எக)

அறிந்துகொள்ளு மதியளவுபிண்டத்தினுள்ளே அப்படியையு
தலமறிந்துகொணும், அறிந்துகொள்ளுநீருவின்மேல்பரத்தின் மட்டும்
அறிவுக்குள்சக்கரந்தானப்பாசேனா, அறிந்துகொள்ளுபரத்தின்மேல்
போதமட்டு மாதாநிர்மலத்தின்வரைகளாறும், அறிந்துகொள்ளுமே
லாறுங்காணப்போகா தாச்சரியமகொங்கணரைவிட்டுக்காணே, எஉ

காணப்பாசத்திச்சைககடந்தபின்பு கைவிட்ட சூத்திரத்தையாசா
ன்காட்டி, ஊணப்பாசுதுமவுனமற்றதெல்லா முரவார்த்தைஅகாரமுத
லுகாரமென்பார், வீணப்பாசுகமேல்வேதாங்கக்காக்கிவிரைந்திலையு
மமென்றுஊணென்பார்கூர், பூணப்பாவுமெனறநா, மாமோ போக்க
றியான்கொலுக்கிறாந்நானே, எஉ

தானென்றவிடங்காட்டிநாதங்காட்டி சாறறுகிறவுனத்தின்சார்பு
காட்டி, வானென்றவெளிநாட்டியு கலமுங்காட்டி வாய்முடினதிக்கவ
கையும்காட்டி, ஊனென்றவுடம்பைவிட்டுகேசரியுங்காட்டியுமைநின்ற
விடங்காட்டியுநாக்கப்பண்ணி, தோனென்றகுருவெணுமவாய்பேசலா
மோகுருமபேசுருசொல்லவிரண்டுமாரே, எஉ

ஆமிந்தவுலகத்தோளுனவிதியையறிந்தே நிற்குவதுஅறிதுமெந்த,
ஓமிந்தக்குண்டலையைத்தொட்டுற்ற ஊதுவதுகடினமெத்தயோகமார்
ககம், வாமிந்தவாய்க்கேசரின்முகொண்டுமகநதானபாணமுண்ணவாய்க்கு
மிரண்டு, தோமிந் சாடையிலையாதுச் சின்மயத்தைதகாட்டுப்பொ
ற்பெரிபயணர்கான்கொன்னவாரே, எரு

வாறானகுருவினிடவாழ்க்கைக்கேசுரு மகநநானசடையின்மேல்,
தியுஞ்சூட்டி, தாரானநெறியிசீஸ்தீயைவையதுச் சற்பமலலோஆபா
ணமாகப்பூண்டு, வீறானகரிததுமேலேமோர்த்து விளங்கியதோர்புலித்
தீதிலையிடையிங்கட்டி, கூறானகுகாட்டிற்றகுடியுமாகித் கொள்கினர்பலி
பெடுக்கக்கொள்கினரே, எக

பலியெடுக்ககுருவினிடவாழ்க்கம் பகாந்தநின்றயென்றையார்ப
ரிககேசுரு, பொலியெடுக்கஅவ்ஊசுதித்திற்கப்புகழ்பெரியாததினவ
கையாபாணம்பூண்டு, கலீவில்லையே கப்பிடாசஞ்செய்து நண்ணுமிரு

பதச்சேவைகாண்பதற்கு, ஒலிபெய்தநவகோடிதேவர்க்கித்தொன்றா
னகணநாகர்போற்றுவாரே, எஎ

அறிந்துகொள்ளுமெகாபோயா ஹாரப்பெண்ணப்பா அப்பனை
பெருதேறுமேழையேழீழ், அறிந்துகொள்ளு மிஹேமுடனே பையா
வைததுஅதரிசுதமகேட்டெகலாராருளிச்செய்வாள் அறிந்துகொள்ளு
மகண்டதே. ஞானசப்தி ஆகநாபபூசிகதாலஹபதமீவாள், அறிந்
துகொள்ளுஞ்ராமெல்லாமவளையாச்சு அப்பனுக்குறையனும்போமிகரம்
புமிரண்டே. எஅ

இரண்டானவாயுவினிவென்றுசததி நேராககிவமேது பிராணவா
யு, ஒன்றுகநாடிச்சின்றுல்கழிமுனையுமாச்சு யோகமுமாய ஞானமுமாமுற்
றுமேறு, தண்டானகழிபுனைகானகொயபகிற்குஞ்சாதகமாயிசுறகுள்
ளோமுககிசுந்தியுண்டுநன்றுனகழிமுனையிறபிராணனைறில்லாதநதயோ
கமிதநாடிக்கானே. எக

காண்பார நெஞ்சினுள்ளேபிராணோகவ கண்டுகொள்ளந்தாம
சையிதூலபோலாரம, ஹணப்பாயதிவோட்டி அபானவாயுஉறுதுகின்றி
ரண்டையுரீகண்டாயாஹுல பூணப்பாவிதக்குள்ளே ஞானயோகப்புஜ
ண்டருக்குச்சித்தியிதூலகலாயசேகம், கோணப்பாநவகோடிமா னகண்
டார் சுகயோகமாவதிந்ததுறையுமாவே. அய

ஆமப்பா ஆசைவிடகருவைசசொலவேன் அறிந்துகொண்டு அறிவா
லேறின்றுபாரு, சேமப்பா திரோதாயிவாரொன்றக்கால செகமெல்லம்
பெண்ணுனவுநதானப்பா, ஒரப்பாபொனமண்ணப், வாசனையினுசை
பொற்றுசின்றவந்திரியமயங்கததாசை, ராமப்பா வென்றுசொன்ன ஆண்
மையசை நலவினைக்குந்திவினைக்கும்விததுமாச்சே, அக

வித்துக்குள்பாவமென்னபுண்ணியந்தாமென்ன வெகுதேகாடிபுண்
ணியத்தாலபுருஷஜம்மையாபததுக்குள்வெகுதேகாடிபாபுண்ணியம்
பாழானபெண்ணுனமெடுத்தவாறு கொததுக்குளியையறிந்துபாவயா
னகுழிக்குள்ளேவிள்வாரோமானிடங்கனையோ, எததுக்குளியையறி
ந்துவேறாய்சின்றதுகழந்தவனெமெஞ்ஞானவிசுளுமே. உஉ

பூரணமேமகண்டமே யதத்தினந்தம் பொங்குகின்ற நிற்குணமே
பெண்ணையின்ற, காரணமேயுலகத்திற் பெண்ணுசையோலக்கலந்துநின்
றசுபயிலைநருகித்தொண்டித், ஆரணமேயதித்தத்திச்சுகந்தாமென்ன

அப்பனே டீசல் லுசுதீ நன்றித் துகொள்ளு, வரணமாங்குவிழலைபாளா
சைவியிடால மரத்தானமூவுலகும்விடக்குமனேரே. அடி

பேராளன் பெண்ணைச் சேர்க்கிறான். அப்போது கிளையான திரேதாயி மாப்பங்க
 போச்சு, தூறுன வேதாந்த வெளியிற் சொல்வார் கடிமென்ற சகஞ்சொல்
 லவாயோயிலலை, வாராய் வீடுபன்மகனே பெண்ணுற் சிக்கி மகத்தானரிவி
 கஞ்சித் தர்கோடிபேர்கெட்டார, தாரான சித்தமொடுபஞ்சகர்த்தா ள்தயங்
 கிதின்றுபடுமடாடுதாற்றுநோனே.

சாற்றுதலான்விதியிலேபடுகுதிநானுண்டுததன்மேலேபுல்லோடு
 செடியுமுடிமாற்றுதலான்விதியிலேநடந்ததான்விழ்த்தவாடுருக்குமபெ
 ண்ணுனமாயக்கூபம், ஆற்றுதலானென்றுலுமாற்றப்போகாஅகராபெ
 ண்ணரவுநடிததானுலுபோற்றுதலானென்றுலுமடொல்லாக்காமம்மொ
 றியிலிட்டெயபோலப்பெய்துரபபோ.

பொங்குகின்றகாமமென்னசிவத்தின்கூறுபொலலாதஆசையென்
 னடாவின்கூறுமயங்குகின்றமே'கமென்னமேல்ஸ்பாதத்தின்கூறுமருவி
 யரசமூன்றுலுமுலகம்பாழாய், சங்குகின்றயே'கம்போய்ஞானம்டாழா
 ய்ச்சமாதி யெல்லாமித்திரிபச்சரமுடி, கொங்குகின்றமே'கமென்தத்தின் த
 னைப்போலாகச்சூனியமடஞானமெல்லாந்தோற்றுவாரோ. அசு

வாறுனபெண்ணுசைசுவிட்டேனென்பார் மருவியவள்தனிப்பட்டா
லரணஞ்செய்வார், தாறுனசபனத்திற்பெண்தானசொல்லில் சதாசிவ
னுலமுடியாதுமற்றேறேது, கூறுனவிற்துவிடக்கோபமோகங்குறிபழி
க்குமகினவழிதருங்கூட்டைக்கொல்லும், வீறுனவிற்துவுக்கு மேலேநி
ன்றுவிருதுபெற்றறிமகளியல்லேலாபெட்டிணரே. அள

வெட்டிஞாடுமளனியந்தவிந்துபாம்பை வேதாந்தமென்றதொரு
வாளினாலே, தட்டிஞாடாய்கையைதானசண்ணிகழீழை சச்சிதானந்த
வெள்ளச்சாட்சினாலே, ஒட்டிஞாரோட்டிஞாநிக்குணத்தின்மட்டுமுத்த
மனையதுவல்லோருணவீதி, தொட்டிஞாத்தொட்டிஞா சகலவெல்லாம்
செகசசாலவித்தைமென்றுதெளிந்துப்பாடு.

தெளிவதுதானெளிதல்லவாய்ப்பே, ச்சல்ல சிங்காரபெண்கண்டால்
ஞானமேபோச்சு, அழிவதுதானசடததுக்குவதெதகூறுததரமுண்டுகடு
ரதுபோகமென்பா, கழிவதுதரன்காலேதுவாசியேதலகவிட்டமெள
னததிற்கலப்பதேது, ஒளிவதுதரென்னானோளாவென்றுலோக ரொரு
கோடி மாண்டாகளுணிகமணே. அக

காணப்பாபிறப்பிறப்பும்பெண்ணுலாச்சுக்கககடந்தமாயமெல்லா
ம்பெண்ணுலாச்சு. பூணப்பாவிந்திரியம்பெண்ணுலாச்சுபுதம்பெரியவா
சனையும்பெண்ணுலாச்சு கோணப்பாமனம்புத்தியாங்காரததில் சொக்
கசுபப்பெண்ணுலேசுட்டிப்பாரு, ஊணப்பாவூணப்பாவுணக்கச்சொன்
னேனுலதததிறதிரியாதெண்ணிலிடே. கூல

ஆடையிலேவிண்ணிதகுட்சிதர்கோடியந்தந்தமலேசனிதாக்கள்
கோடி, ஊடையிலேயண்டததிவருனிவா? கோடி உதம்மின்றபதமளவும்
ரிஷிகள்கேடி, தேடையிலேசதாதித்கம் கோடிப்பாரு கோந்துநின்ற
யோசையிலேசனிபசசொல்லார், நாடையிலேயென்னேனாம் மவனததி
ல்லாடுநகமாமவாசனைதாரன்னன்றுக்கேளு. கூக

கோப்பாயினைவிட்டு அலகஞானி கோட்டதெல்லாஞ் சொல்லுகி
றேன்க்கள்ள மக்கள், நாளப்பாஜெகமெல்லாஞ்சாங்கமென்பான்நலமா
னதூலப்பாரன்திசையாவான், காளப்பாமவனமென்பான் விண்ணைப்பா
ர்ப்பான்சாதகத்தைவிட்டுவிட்டுவினாதிற்செல்வான், நாளப்பாதினர்
கோறுசதற்கம்பேசெல்லமானபெண்ணோடுமயங்குவானே. கூஉ

மயங்குவான்பொன்றோடுவெகுபிரட்டிப்பேசுமகத்தானஞானமெ
ல்லாம்வந்துகொன்பான, தயங்குவான்மண்ணுலேசார்வுகாணான் சாதக
மாயோதத்திற்சார்ந்தெனென்பான், நியங்குவான்கோய்வந்தாம் பூரண
மேயென்பான்செகச்சாவதிதேத்தாயிசிரிப்பாள்பார்த்தது, முயங்குவான்
சமாதிவிட்டேனையோடுவன்பான்மூடமொற்ற ஞானமெல்லாமுலகற்
பாரே. கூக

பாப்பாசிரமிதுசமாதிக்காகாபாழானஸ்தூலமிதுவென்பார்கோ
பாப்பா வாதம்வந்தால ஞானம்வருமென்று நேராகவலைந்தவர்க

கள்கோடாகேட்டி ஆரப்பவுலகத்தில் ஞானியுண்டோ ஆராய்ந்துகான்
கண்டேவென்பார்கோடி, வரப்பவுழுதலிலே வெள்ளாமையாகும் ஏறி
ல்லான்றுத்தடித்தகதையுமாச்சே

கூசு

கதையாச்சவுலகத்திலுள்ளோமோடுவா பங் கைகண்டாற்சொல்வா
கோல்போல்நெஞ்சம், அதையாச்சுயிதையாச்சுமின்றுசொன்னால் அ
வன்கையிலொன்றுமில்லை யறிந்துகொள்ளு, உதையாச்சு அரனுடனே
தொழிலேறித்தர் முதுவானவன்வா தியுண்மைகேளு, தனையாச்சுஆன
லும்பொங்கியுள்ளர்சுதிவன்ப ரசுதேவ னுஞானி யுனே.

கூரு

தாமென்றவா தியிலேவெண்டுவிசுமுண்டு சண்டாளவா தியென்று
லுண்டுத்துப்பொங்கி வாடுனன்றானமென்னவேசகண்டபின்பு ம
கத்தானமெண்ணேடேசுடியாடி காமென்றராகமோடு கேளிக்கைப்
பார்த்து கண்டமெண்ணைத் தாய்போலேகருதிச்சென்று, ஊடுனன்ற
வுடம்புக்குமெடுத்துபாடுவனடா னுலுத்தமனுக்குச்சனைமென்றர
கந்தானே.

கூசு

நரகமென்றமெண்ணேமேலயாசைவிட்டு நாதநதவேதாந்தஞ்சித்தா
ந்தபபர்த்து, நரகமென்னவுலகமெல்லாமனதிலவைத்துநலமானதேவி
யுட்கிரிசையிலேநின்று, நரகமென்னஜடமுதலாய்நாமல்லவென்று நாட்
டினுள்ளேதசதீட்சைகடந்தபின்பு, நரகமென்றசிவசொத்தை வறுமை
போல்தின்று நாமறிமோமவாதமென யுயிருப்பார்கானே.

கூள

இருக்கையிலேசுககோடிதொழிலைச்செய்வார்இதனைக்குப்பொரு
ளேதுயிவனவறுமைக்கென்பாரா, இருக்கையிலேசெய்யீருஞ் செந்தூர
ஞ்சுன்னமெடுகதெடுத்தயடுக்கிவைப்பாரானேகங்கோடி, இருக்கையி
லேதொழிலெடுப்பாரார்க்குங்காட்டா ரிலையென்பா ருண்டென்பா
னேகம்போகன், இருக்கையிலேசுதாரிததாரிவ னுட்டி யிருப்பார்களம்
வுணருத்தவா திதானே.

கூஅ

வாதிபென்றலவன்வாதிமவுனவாதி மகத்தானபிரட்டுச்சத்தேஇரு
ருந்திலென, வாதிபென்றலவாதிநானவாதிவாங்காமற்சமாதியி
லேயிருந்தவாதி, வாதிபென்றலவாதிநிரமலகதினவாதிவாய்திறக்க
அண்டதேசவாழ்தவாதி, வாதிபென்றலவாதித்தேசித்தர்செவ்வார்ம
யகருகின்றசெனமிக்கேழுதித்தேம

கக

முத்தியிந்தவாதிருவருகுன்றுமுச்சமுதற்சிவனசொன்னாரெ
ன்றுசெல்லி, கத்தியிந்தசிவசொன்னபெண்ணுங்கீந்துபாழானவிஷ
யமெல்லம்பண்ணிப்பண்ணி, அத்தியெனபஞ்சகத்தைபண்ணிப்பா
விஜயகாரத்தால்திரிந்துவெளியேபாட்டு, மறுநீன்றுஅலைந்தவாதிருநா
கமெய்தியாருவாரோடிசெவ்வாரோ

ந

மாளாமலிருந்தவலேவாதிசொன்னாரபாண்டிநந்துமாண்டிநந்
துரிமகருகேழு, மெருளாமலமனமபிடித்தவாதிவாஜல்வெருகருக்கு
யேறுகற்குளுனவீதி, அருளாரோபொருளாரோமெனறுயெண்ணிஅ
லையாமலெனவாதிவாதி, இருளாரோமெனியாமேவென்றுயெ
ண்ணியகமெனியகசாயிருளாகிப்போமே

நக

ஆகவப்பாயிருபதது அஞ்சுநூறு

அதைநகதிட்டென்வாதகையறிந்தகொள்ளும்

ஆகவப்பாயிருக்குள்ளேநானாநூறு

அபபுறந்தேசொன்னகருளுமைநூறு

ஆகவப்பாயிருபததுயெநநூறு

அறிந்தபட்டியெசொன்னவாரோளவல்லோருண்டோ

ஆகவப்பாயிரத்ததாதிவாதிவாதிமுஞ்சித்தி

ஆகிபென்றகுருவருளால்சொன்னமுதே.

சட்டைமுனிநாயனார்முன்னாமை,

முற்றிற்று.



உ

சிவமயம்

கைலாயக் கம்பிளிசசட்டை முனிசாயனார்

அருளிச்செய்த

பின்னாணம் - நூறு.

—(-)—

கைலாயப்பரமபரத்ததிருநன்னெடாண்டதகடவுள்ளுக்கு அஷ்டாழ்வர்த் திபாதம், கைலாயத்தெனையீனற ஆயிரம்; நங்குநனைபுடனகோற்றநித்தம் ஞானம் சொல்வேன்; கைலாயத்திருணமெகாமலமேநேவரகாட்டுகின்றீர்கேசரியைச்சினமயமாயானாயிடு, கைலாயப்பரமபரமாய்வந்தேபர்க்குக்கடைப்பிள்ளை ஞானகைப்பாடுகோனை.

பாடுகிறேன்சரிதையென்னதேவியுடதிடவசப்பரிவானகிரிகையென்னதேவியுடபூசை, பாடுகிறேன்யோகமென்னமாயிற்றவமுாதம் பாங்கானஞானமென்னமெளனத்தந்தம், பாடுகிறேன் திடத்திரந்தனாயிடுகோகம்பாங்கானஅஞ்சலிகான்மனமடகருங்கேசரம், பாடுகிறேன்பரன்முன்னிவளுக்கேடியன்றாபரிவானானுநனகிதைபலிகரும்புனை.

காடுனன்றானகதின்பூமிகேளுசாதகாரயோமொறுஅகாரவிடுவாடுனன்றபூமியிலேவந்தைகேளுமருவீர்த்துபரிவானவுகாவிந்தா, வேடுனன்றபூமியிலல்லாமபடைத்துவினறுவேகாரம் அண்டமென்றமகாரம்ச்சு, கோடுனன்றதமவச்சகுமுரிபாடுக கூப்பிடடர்கோனுதுகண்ணும்போச்சு.

பேச்சப்பாத்ததுவங்களனித்தியப்பட்டுப்புலன்கெட்டுநிடுங்கெட்டுபொறியுங்கெட்டு, ஆச்சப்பாமலவையிலாயங்ககினை ஆடுறதோர்படம்போலசைந்துதள்ளு, நீச்சப்பாடுகீச்சுதிருநாடியிடுவள்ளம்நிலையேதுககாரையேதுவணையேது, மூச்சப்பாயடங்குமுன்னேபரையவதுசுத்திமுதிர்ந்தறிவைதள்ளிவிடுமோசங்கானே.

கண்ணப்பாமனவனாயாமாறுக்குள்ளே சடத்தேறப்போகாது கலக்
கமெத்சு, ஊணப்பாமென்று சொன்னால் மனமுணுது வுற்றுமெள்ளபிடி.
ததாலுமாயைவந்து சட்டி, ஊணப்பாமென்று சொன்னால் மெல்லம்வே
தநகசிந்தநகமெனப்போகாடி, தேண்ணப்பா ஊணமென்னகண்டிப்பில்
லைச்சுட்டிகோடி மெல்லிப்போகேதொன்றுதோனா.

நி

தானென்றவிம்மலமாமனத்தின் வீதி தாண்டறிது தாண்டி ஊளிரிவி
போற்றுந், காமெனமனமுதலாகத்தெக்கோளு கற்பமுண்ணவஸ்து
ண்ணால்வாசியே மாறும், பாமெனப்பாணத்தினைபொறையிலே லிஸ்து பக
லாலுங்கேசரத்தில்தெனத்தொட்டிமெனென்றகெட்டமெனவிவடிவுகா
ணுமாச்சலமெத்கம ச்சல்தொட்டிமெனவிவடிவுகா.

சு

கடுவதுகிளைக்குமுன்னே குளிகைகூட்டுங் கூப்பிட்டால் பூணர்
தான்கூடப்பேசும், பாடுவதுமனவையிலமாயப்போக்குமருவிலே சொ
கடுகென்று ஆட்டிவிக்கும், பாடுவது பூணத்திலேற்றிதாட்டும் நலமன
சுண்ணையாகெவனென்றோடுகம், கடுவதுகிளைத்தருகருக குளிகைகூட்டு
செகத்தோர்க்குவாதமெனத்தேட்டுத்தொன.

எ

தேட்டானவனாகநதுமனமுந் தாண்டித் தெளியா வறிவினுடவ
னாயுப்பாணடி, நீட்டானபூணத்தின்வாசாணமெனது தேரானமுன்
றுவனாயேறிச் சொக்கிப், பூட்டானபூட்டென்றுயிரங்கிவிட்டேன்மைந்
சாபுகழானபெருவெளியிலேறப்போகா, ஆட்டானகையப்பாம்பரை
யாய்வந்தவாச்சரியமுலகுருவாகருவ களே.

அ

கேளப்பாமுறங்கு காலங்கிபிளிகைக் கெடியானகாலங்கிமைந்த
ன்போகர், நீளப்பாமுறங்கிபிளிகைக்கொங்குனார் தானே ஒரு தேராகநான்
குமுறைபோனாகி, பாளப்பாமேருவிலே வசுபண்ணி சாபுகாய்கைகா
யவர்க்கமாறார், ஆளப்பாபிளிகையென்றாலுபோகிளிகை பாச்சரியமின்னு
முண்டு சொல்லுதேனே.

சு

சொல்லுகிறேன்சிவகென்றுமுன்னேயுணி சோதிக்கண்டபின்பதி
லேமனகையுணி, சொல்லுகிறேன் அங்கொனதுபின்பேயுன்னி சோதி
யிலேயுக்காங்கொனமுங்கண்டு, சொல்லுகிறேன் பிண்டல்லோ மவுன
முன்னிதுடர்கதேறி களமெல்லம்பாசுததுக்கண்டு, சொல்லுகிறேன்பு
ருவமையமனத்திற்குடிகுறி, கமென்ற அறிவினுள்ளே சொக்கினோ.

மி

சொக்கியல்லோ அறிவைவிட்டு அகண்டமேறி துயரறவேசமாதியு
ள்ளேகம்பமுண்டு, சொக்கியல்லோமூன்று வரைசடத்தோடொக்கசுரு
பவநாகாணவென்று துணிந்துபொங்கி, சொக்கியல்லோயேறுதற்குயி
ன்னவிதமென்று சோதித்துக்குளிகை யெல்லாம்பார்த்துப்பார்த்துசொ
க்கியல்லோயேறுறிவைக்குஞ் சுருபமணியென்றுசூகூமாய்முலருடநூல்
பார்த்தாரே. (௮௧)

பாத்தறிந்தாரிந்தமணி வாவுதென்றுபரிவானகயிலாய தெசூனூ
மூர்த்தி; சேத்தறிஞ்சதம்முடையவர்க்கமான சீடரிலேதிருமூலர்சண்டி
கேசர் மாத்தறிஞ்சசனகாதிநால்வரோடுமருவிநின்றவியாக்கிரமர் பதஞ்
சலியினோடு போக்கறிந்தவடிவேனோடொன்பதுபேர்பிள்ளைப் புகழான
பூரணத்திலெழும்பென்றாரே (௮௨)

எழும்பையிலேநிர்மலம்போற்சடமோகாணாதேனென்றற் பூரண
ந்கானெதுக்கப்பேசும், எழும்பையிலேகுளிகைமுதற்கண்டிற் பத்துயே
ற்றியதோர்திபத்திஞ்சுடர்போர்காணும்எழும்பையிலேதேகமில்லை சே
டாகோடிபேற்காணும்யெடுத்தஜ்ஞஞ் சூட்சமாயிருந்துதென்றால், எழு
ம்பையிலேமேலெழும்பி மெளனமுத்து மிருந்துரைத்தசமாதியுடபலந்
தான்கானே? (௮௩)

காணப்பாசொருபமென்று காமலிதானென்றுபுகையிடங்காத ட்ட
மாசித்தியொன்று, பூணப்பாகைகொடுத்திசின்மயமாந்தேவர்பொருளோ
டேவருளானபோகக்குட்டி, தோணப்பாதோன்றிநிற்கும்சும்மா ஆம்
மாசுகமாகயிசைந்ததிலே சொக்குமென்றார் வீணப்பாமற்றதென்றார் சி
ன்மயத்தைக்காட்டி வேதாந்தமூலத்தைவிளம்பென்றாரே; (௮௪)

விளம்பினாற்சனகாதி வேதாங்கங்கோடி விதித்தாரே மவுனத்தை ச
ண்டிகேசர், விளம்பினாற்பதஞ்சலியுமனந்தங்கோடி விரித்தல்லோதிரும
லரனேகஞ்சொன்றார், விளம்பினார்வாலா தாமென்றுயானும்விரியாமலி
ரநாறுஞானஞ்சொன்னேன், விளம்பினார்லெஞுவாகயெந்துண்கொஞ்சம்
வேதாந்தமிர நூறும்பிரைந்துகானே (௮௫)

காணப்பாமும்மணியுங் கயிலாயவர்க்கம்கழியாமற்பிள்ளைகட்கேம
ற்றோர்க்கில்லை, தோணப்பாவிதுமூன்றுஞ்சித்தர் சொல்வார்சொற் பெ
ரிபபூரணமே சொல்லவெனும், வீணப்பாஆரா லுஞ்சொல்லக்கூடானே

தாந்த அந்தத்திலெளியிற்கூட்டும் ஆணப்பாவருபத்தா லுமரப்புக்கு
ஸ் ஆருக்குங்கிடையா து அறியார்காணே. (யக)

அறியா கருளிகையுடன் சாரணையிற்குத் து அதன்பெருமை காண
வென்றால் கொங்கணரைக்கேளு அறியாதவண்டமுதற்புவனம்பார்த்து
மருவியதோர்பதம்பார்த்துத்திரிந்து ஆடி குறியாகக்கற்பமெல்லாமேறிப்
பார்த்து கூறுகபூரணத்தைக்காண்பேனென்று நெறியாகமனமுரைக்கக்
ருளிகைகட்டி நேராகமனவரையிலேறினாரே. (யஎ)

ஏறினாறுவவரையிலியல்புங்கண்மியிதமா கவறிவினிடவரையிற்செ
ன்று-தேறினார்மனமுரைத்தார்கண்டத்தே ஸ்சேர்ந்தேறிசேர்ந்தேறியொ
ருவரையிற்றாண்டி, கூடினூர்வளவுமொன்றோவென்றார் கூசாமல்மரு
வரையில்குதிரைப்போட்டார், மாரினூல்சென்றுமனம்பிடித்துச்சென்றா
ர்வரைமூன்றுங்கடக்கவொருகற்ப்பமாச்சே. (யடி)

ஆச்சப்பா நாள் கரையிலேறும்போது அரகராவொருசோடி யிடி
போல்நாதம், மூச்சப்பாவோடா துமுன்பின்றோணமுதிர்ந்தமனமாய
யினூல்பின்னுஞ்சென்றார் கூச்சப்பாஐவரையிற்போக்கிநின்றுருருகொ
னமொழித்ததிடமனமுந்தேறி, போச்சப்பாசடமொன்றுவிராசையாகி
புக்கினார் அறுவரையிற்புக்கினாரே (யக)

புக்கியல்லோகழல் காற்றின்னும்புபோலே புலம்பினா மூலநுட
பேரன்பேரன்மக்கியல்லோமனம்போச்சுருளிகைபோச்சு மாறாதமௌ
னமுனனேமாண்டிபோச்சுலுக்கியல்லோசிலம்பொலிதானுள்ளே வாங்க
லுகோகோருளிகையதுகேழேவாங்குசொக்கியல்லோயென் செய்வேனென்
றுயேங்கித்துரியத்தைவிட்டுமெள்ளக் கீழ்க்கொண்டாரே (உய)

கீழ்க்கொண்டார் கீழ்க்கொண்டகெடியாஞ்சித்தர்கேசரத்தைவிட்டு
மெள்ள அறிவிலவந்துவின்றுநாட்கொண்டபாடெல்லாமினேத்துக் கொ
ண்டிரான் பிழைத்தேநான்பிழைத்தேனென்று சொல்லி-ஆட் கொண்ட
யென்றருவேபூரணத்தினின்றிர் ஆச்சரியமெனையின்றுமிவவரையேயை
யாவேட்கொண்டயென்றவதையிந்தேனையோவெரு வெளியாஞ் சிலம்
பொலியையேமெவன்றாரே (உக)

மேமென்றுசொல்லுமுன்மேமேழ்கண்டபோகம்பேதாந்த சிரோ
ன்மணியைபெற்றதினுன்மைந்தா - கோனென்றகருவுக்கு அவரேசிடர்

கோழலகூத்தோருசிஷருண்டோ காணேன், பானெனறவேதாந்தஞ்சி
த்தார்தம்பார்த்து பறக்கிறதோர்குளிகைமுதல்வாதம்பார்த்து, தேனெ
ன்றகையவர்க்கமாகி சித்தருக்குச்சித்தராய்விஷியானோ. (௨௨)

ரிஷியென்னசிலம்பொலியைக்கண்டாருண்டோ நேராகயதுக்குள்
ளேசேர்ந்தாருண்டோ. ரிஷியென்னரஸவித்தையறிந்தாருண்டோ நிமி
ஷத்தில்கவனமுற்றுத்திரிந்தாருண்டோ. ரிஷியென்ன அண்டமுதம்புவ
னந்தாண்டிநின்ற நிறையாய்க்கண்டு வந்தோருண்டோசொல்லும், ரிஷி
யென்னமவுனமுத்துசமாதிக்ஞளே நின்றதினால்திகைமையாய் நினவா
ய்க்காணே. (௨௩)

காணப்பாரிஷியாட்டுஞ்சித்தராட்டும் காரணமாய்மவுனத்தே நின்
ரோராட்டிம, பூணப்பாபூரணத்தைநின்றோராட்டிம பொன்னுகமரமுக
லாய்புகழ்ந்தோராட்டிம, தோணப்பாவாசியுடகுதியாயாட்டிம ஒன்றும்
ற்றுத்தன்மயமாய்நின்றோராட்டிம தோணப்பாயிது வெல்லாங் கொங்
கணர்க்கேயல்லால் சூழலகிற்சித்தருண்டோசொல்லிடரோ, (௨௪)

சொல்லிடமாய்நூனமுண்டோகுளிகையுண்டோ சூட்சித்தகற்ப
முண்டோ வாசிதானுண்டோ, மல்லிட்டவாத முண்டோ சுன்னமுண்
டோ மகத்தானசிக்கியுண்டோ ஜெயநீருண்டோ; வெல்லிடர்விடமுண்
டோசாரணைதானுண்டோவெவ்வேறேகூட்டிகிறகுடோரியுண்டோ, அ
ல்லிடர்வேதைக்குகிறு வணந்தானுண்டே அப்பனேபதினேமும் மைத்
தினோ. (௨௫)

அமைத்தியவர்முணுகாண்டம் பாடியதோரங்கமென்று தித்தப்பி
ள்ளோக்குமறிவுதோன்றும்; அமைத்தியவர்பாடினது பொற்கம்பிபோல்
அறிவுகெட்ட மிலேச்சருக்கும்வாதசித்தி; அமைத்தியவர்களுவெல்லாம்
வெட்டவெளியாக அங்கங்கள்மறையாமற்சொன்னார்சொன்னார், அமைத்
தியவர்பாட்டுக்குநம்முடையதூல்தா னருகாகமறைப்பென்று அமைத்தி
ட்டாரோ, (௨௬)

அமைத்திட்டாரன் தூறுபிள்ளைகளைவேண்டி அம்மம்மா வெகுதெ
ரிவுசாத்திரந்தான்மைந்தா, நிறைத்திட்டஆரணம்போல்வெட்டவெளி
பாகநீங்காமற்றறந்து விட்டா ருளோடுபொருளும், குறைந்திட்டபுத்
தியல்ல ரிட்களமாய்புத்தி கூறாதபொருளை வெல்லாங்கூறிவிட்டார், ம
றத்திட்டமவுனமெல்லாம்வெட்டவெளியாக வாய்திரக்கா வித்தையெ
ல்லாம்வளங்கினோ, (௨௭)

வளங்கிபதோர்கொங்கணரால் மூலவாக்கமகததுவந்தா னுண்டாச்
சுமக்காள்; விளங்கியதோர்கீர்த்தி புண்டோவுங்களால்பா வெட்டவெ
ளிக்கப்புரகதேசெல்லமாட்டர்; முளங்கியதோர்குளிகை பென்னகாயசி
த்தியென்னமுச்சற்ற விடத்திலே நோக்கமென்ன; பிளங்கியதோர்சித்த
ருடவர்க்கமென்ன பேய்மக்காள்மூவஞ்சுபேரிற்றானே. (௨௮)

தானென்றுசொன்னதென்ன பென்னேப்பெற்ற சச்சிதானந்தவெள்
ளத்தயவுள்ளாரே, கோனென்ற முககுளிகை நமக்குண்டையா கொடிய
தொரு மவுனவித்தை நமக்குண்டையா; பன்னென்றவாசிவித்தை நமக்
குண்டையா பாங்கானகாட்சித்தி நமக்குண்டையா, வானென்றவெட்ட
வெளியேறிபாடி வருகிறேன்விடைகொடுத்தவாழ்த்திடாரே. (௨௯)

வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினால்பூரணந்தான்வகாகடந்த ஆறுவிரா
வேறுவாயோ, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினால் நரகத்துள்ளே மயங்காமற்
செல்லுவையேனமந்த சொல்லு, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பினாலியிற்சு
ள்ளே மயங்காமற்றியங்காமல்மருவுவாயே, வாழ்த்தியுன்னையனுப்பி செ
ன்னமுன்னால் வாய்பேச்சோவரைகடக்கும்மார்க்கந்தானே, (௩௦)

மார்க்கமென்னயென யின்றகைலாயமூர்த்தி மகத்தானசமாதியுள்
ளேகற்பமொன்று வாழ்த்தேன், சேர்க்கமென்னசிவாலயங்கள் பரியேத்
துண்டேன் சிவமேதுநீரன்றிவேறென்றுங்கானேன், ஆர்க்கமென்னகு
ளிகையிட்டுசென்றுபோரே னங்கங்கேமனந்தேறியேறிப்போரேன், தீர்
க்கமென்னசொக்கினும் சொக்கிப்போறேன திரும்பினும்ஜடத்தோடதி
ரும்புபோனே. (௩௧)

திரும்புகையோடியன்றகனேதிடந்தானுண்டோ சிறுபிள்ளைபுத்தி
யல்லோசெப்புராய்நீ - வளர்பிறையோதேய் பிறையோரவி யினுள்ளே
வருவதுபோலல்லவதுமாட்டிவாங்கும், பரும்பிறையோரன்கோடி பங்
கானவொளிகுள்ளேகண்ணோகுகம் ஆரும்பிறையோமனந்தரும்புமே
வொட்டாது அரகராயென்மகனையறிவாய்நீயே. (௩௨)

அறியாதவரைப்பார்க்கநான் தானேறி அய்யனே மூன்றுவரைக்கு
ள்ளேசிக்கி, நெறியர்க்கால்வரையிலே ரொட்டாமல் நிமிஷத்திலறிவினி
லேவந்துகின்றே, மறிவானமனம்படைத்த கொங்கணசே சித்தர்மற்,

ஞேரையான்காணென்மைந்தாசொல்லு. பொறியானவழிபடக்கி ஞாந்
மாகி போனவரார்போகருடபின்னோதானே. (௩௩)

பின்னையென்ற லவரலலோபோகருக்குப் பின்னோபுகழான ரிஷிக
ளெல்லாஞ்சித்தரெனபார், தன்னையென்றலவர்தனைமூலரிடம்போன
சச்சிதானந்தவின்பமானபின்னே, கொள்ளையென்றலவர்கொள்ளேனான
விதி கொடிதானசிலம் பொலியைக்கேட்டுமீனடார், விள்ளையென்றவ
ந்ததினால்கிறதியாச்சு வேதாந்த ஆங்கமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சே.

போச்சென்றுசொல்ல தென்னபோய் வாரேனையா புத்திசொன்ன
புத்தியெல்லாம் போட்டிடடாயோ. வாச்சென்றுநின்வயத்திற் பிறந்தபி
ள்ளைவந்தாலென் கெட்டாலென்மகத்துவந்தானுண்டோ கோச்சென்ற
நாதமெனயிழைதாலென்ன கோடிவரிகார்தி யென்னபயமுண்டாமோ, ஓ
ச்சென்றசிலம்பொலிபைக்கண்டு வாரேனொருமனதாய் பூரணத்திலுன்
னிடரே. (௩௪)

உன்னிடர் அண்டமுதற் புவனந்தாண்டி பொருநொடிக்குட்பதந்
தாண்டிமுப்பாழுந்தாண்டி, மன்னிடருள்மனையைக் கண்டுபோற்றி ம
ருவியதோர்பூரணத்திற்சென்றுயேறி, பன்னிடர்தினந் தோற்றம்பழக்க
மைபா பாயுளானது கடந்துவரைகளாறும், தன்னிடர் போகறியேனும
தருளாற்போரேன்தயானிதிகடாக்கித்து அனுப்புவினே, (௩௫)

அனுப்புநது பிறகுன்னையான்சென்று வாரேனவ்வளவுகுகைக்
ஞீபட்டமாயநில். தனுப்பிறந்தகனிபோலசென்றுகாண்டி சாதகமாய்
சொருபமணிமூன்றுங்காட்டி, கனுப்பிறந்தகமலியது மூன்றுங்காட்டி
காட்டிலேயவ் - மாகித்தினல்காட்டி, உனுப்பிறந்துமோர்தாண்டி யொ
ருவரையிலேறி யுற்றுமறுவரையிலோடினேனே. (௩௬)

ஓடினேன்மூவரையிலிடியோகோடி ஓகோகோரவிகோடி வன்னி
கோடி, வாடினேன்மனமிளைத்தேன் மயக்கமானேன், வாயிலிட்டகு
ளினசென்றுயேறிப்போரேன், நாடினேன்கற்பமொன்று மூவரையிற்
முண்டி நலமாகநாலுவரைக்குள்ளேசென்றேன், ஆடினேனாடினேனறி
வுகெட்டேனரகாராமோசமென்றுயிரங்கினேனே, (௩௭)

இரங்கினேனுவரைக்கப்பரமேபோக யென்னிலேமுடியாதயே
தோஅஞ்சில், இரங்கினேனென்மக்காளுங்களாலாமோ யேதுசொன்ன
ய்பேய்ப்பிள்ளை யென்னபோச்சு, இனரங்கினோனின்று பின்னையார்

சொல்வார்ஏகவெளிதிக்கடியிடியோகோடி இரங்கினென்னெல்லேழு
டிவுகாணே ஏறினார்கொங்கணர்,தானேறினாரே, (௧௬)

சொங்கணர் மருத்துவர்;

ஏறிப்போர்கொங்கணரைப்போலேயில்லை யேகவெளிதீய்க்காட்டி
லெப்படியோபோனார், மாரியதோர்மனமபிடித்தார்போககிஷ்டையான
ர் பாளுவதுநிஜமென்றுவாமப்பூண்டார்,கூறி எதோரறுவரையைக்கண்
மீழுட்டக் குமரியதோர்சிலம்பொலியைக்கேட்டுமீண்டார்,ஆறியதோர்
மனங்கண்மரவரேசித்தர் ஆச்சரியங்கொங்கணர்போலார் காணேனே

காணரிது காணரிதுகோடாகோடிகண்டொன்பாபருகூசித்தர்க்கு
ள்ளே, பூணரிதுபூணரிதுவகண்டவீதி புக்கியல்லோசிலம்பொலியைக்
கேட்கமாட்டர்,ஊணரிதுஊணரிதுவெளியிற்பார்த்து ஓடுகிறோமென்,
நீர்களமக்காளநீங்கள், தோணரிது தோணரிதுகாயாய்வின்றனாணம் சி
டருக்குள்ளோடுமதுதுரியந்தானே. (௧௭)

சாங்கத்தார்.

தானென்றபூரணத்தைசாங்கத்தோர்கள் சகலமெல்லாம்நீர்க்குண
மாய்நின்றதென்பார், வானென்றவெளியென்பாரொன்றுமில்லையென்பா
ர் வாய்பேசார்சொன்னாக்காற் போமோசொல்லு, கோனென்றகுருவரு
ளால்சமாதிகூட்டி குவிந்து நின்றமவுனத்தின்நிலையைப்பற்றி, ஊணெ
ன்றவுடம்பைவிட்டு அறிவாயநின்று உலவுரதேசங்கமென்றுவுரைத்தி
ட்டாரே (௧௮)

உதைத்திட்டா காரமென்றபிரிதிவுபோக்கி யோடுகிறவாசியினால்
யோகம்பார்த்து, மறைத்திட்டமவுனத் தோடேமவுனமுட்டிமருவியந்
தவறிவோடேவாசமாகி நிறைத்திட்டவ கண்டத்திற்சென்று ஆடிநே
ரான அண்டமுதற்புவுனமபார்த்து, முறைத்திட்டந்தப்பாமற் சமாதிநி
ன்றால் முழுயோகிமுழுஞானிமுழுசூவாயே, (௧௯)

ஆம்பாயிதுக்குமுன்னேயப்பியாசமார்க்கமறையுரேனஷ்டாங்கம்
நன்றார்கேனா, ஓம்பாவகையாகவிரித்துச்சொல்வேனுத்தமனேசாட்
டியாம நித்திரையைப்போக்கு, தாமப்பாசதா நித்தம்தாரகத்தேநிலு
சார்ந்துநின்றகேசநிலை சதாநித்தம்பாரு, சோம்பால்சுழித்தோடுவகே
சரிபைக்கண்டால் சொல்லாதமுத்திரையைச்சொல்லுரேனே, (௨௦)

சொல்லுமேன் ரவிமதியும்வன்னிக்கூடிச்சொலித்துநின்றவிடமல்
லோகேசரிதானப்பா,சொல்லுமேனதைப்பாருமனஞ்செயநீராகுஞ்சுத்

தவெனியறி வோடேதாக்கியேய்தும், சொல்லுமேன்மனம் புத்திசித்த
மென்பாந்துடர்ந்து வின்றகுருபகத்தை சூட்டிக்கேளு, சொல்லுமேன்
றந்த மட்டிம்புருவமையம் சூகூடதொட்டேறி உஷ்டங்க துரைக்கே
ளே (சுடு)

கேளப்பாயேமத்தைச்செல்லுவேநா னுங்கெடியானநேமமுடனாச
னமுங்கண்டு. வாளப்பாபிராணயம் பிரத்தியாகாரம் மகத்தானகியான
மொடுதாரணையுக்கேளு, தாளப்பாசமாதியிடரிட்டையங்கம் தனித்தனி
யேசொல்லுகிறேன்ன்றாய்ப்பாரு, வேளப்பாயேமமென்ற பத்துஞ்சொ
ல்வேன் வேதாந்தபொறியறித்தோர்பெரியோர்தானே. (சுசு)

பெரியோர்களகண்டமென்ற ஆன்மாவைநோக்கி பேரானபரிச்சின்
னமனதுமாகி, அறியே"ர்களசாதியென்ற ஆச்சிரமும்விட்டு ஆசையென்
றவிகற்பமெல்லா மடித்துத்தள்ளி, பரியோர்களிங்கிசையைக்கிப்பேர
ட்டு பராபரத்தைநோக்குவதே அங்கிஷயதாகும், சரியோர்களாவது
ஞ்சலமதத்தாலும் தனித்தனியேகண்டிக்கப்படாதென்பாரே, (சுஎ)

HH965

என்பார்களிங்கிசையாயிருக்குமானமாயெவ் கெங்கும்நிறைந்திருந்
தசுருபமுர்த்தி, அன்பார்களிதுவல்லோசத்தியந்தான்மைந்தா ஆரதிக
ஆனமாவர் சரீராதிகுபாவம், வன்பார்கள பகரிப்பை விட்டுவிட்டுமேனமு
ரைத்தாலுரதிகமென்றுபேரு, தனபார்களபிறசசரியுஞ்சரீராதிகுபாவம்
தானென்றதத்குலத்தின் ஸ்கூணந்தான்பாரே. (சுஅ)

பாரப்பாபிரம்மமது சுபாவமாகபரவியதுநிரந்தரமுஞ்சஞ்சரித்தா
ல்மனது' நேரப்பாபிரமமமிது சரியமிதுவாகண்டாய் நிரந்தரமுந்தய
வினுடரினவுகேளு, தாரப்பாசரீரத்திலவருத்தத்தைநீக்கிசகலஜெனம்
நமமைப் போவென்றுயெண்ணி, ஆரப்பாசுபா வத்திலனுபோகஞ்செய்
வார் அவசல்லோதயவுடைத்தோரறிந்துகானே. (சுசு)

காணப்பாவேதாந்த சாத்திரமேசெம்மை கரைகற்றசமையமெல்
லாம்பொய்யென்றுதள்ளி, ஆணப்பாதிடப்பட்டால் ஆகூடபமென்பார்
லுஷணமுஞ்சிதளமுஞ்சகதுக்கத்தாலே, வீணப்பாமாணபிமானம்வந்து
வெறும்வெளிபோற்சொற்பனமாமென்றுதள்ளி, தோனப்பாதாங்காமல்
கண்டத்துள்ளே சொக்குவதுசமையமென்றுசெல்லலாமே, (சுடு)

சொல்லலாம்வேதாந்தத்துள்ளே முத்திகொடுகுறியாஞ்சாத்திரத்
 ன்முத்தியிலலை- வெல்லலாமதிலை சொன்னபொரு ளெல்லாம்வேறி
 ல்லைநாமதுதானென்பதல்லோ முத்தி - அல்லலாஞ்சொற்பனம்போலவத்
 தையிலேகண்டு ஆகிலமென்றபொருள்மெல்லாமெடுத்துமுழுகி-நில்லலா
 மம்புதமாய் நிற்கயிடமற்று நிர்மலமாய் நிற்கிறதோ பூரணந்தானென்
 னே, (௩௧)

தானென்றபூரணந்தானானொன்றெண்ணி சதாநித்தம்மறவாமலிரு
 ந்தானாகில்-வானென்றாகிய ந காரியாசகதாசுக்மருவியதோரராஸ்சாத்தி
 னாலேயப்பா கோனென்றதன்னிடத்தேவந்ததொன்றுமில்லைகடிநின்று
 போனதிலையென்றுபெண்ணி, வேனென்றநிக்குணனும்வேறென்று
 மில்லைவேதாந்ததிகமென்றார் கௌசமச்சே, (௩௨)

ஆச்சட்பா நேமத்தைச்சொல்லுகேளுஅறையுமேன்றன்றாகபூரண
 ந்தான், வாச்சட்பா சத்தியமெனனமிக்கை பெனனமருவியதோர்நானெ
 ன்றுநானென்றதாரு விச்சட்பாநமக்குவங்கபங்கமேது வேதாந்தசாஸ்தி
 ரக்தால்விளங்கப்பார்த்துசுச்சப் பாதிடப்பட்டார்தவசென்றுசொல்லா
 ர் குலாமரிட்டவிடமெல்லாச்சுருட்டுநோக்கே, (௩௩)

நோக்கப்பாபிரமமதிலோகத்துள்ளேநுகர்ந்து நின்றகாமிபத்தைந
 ரகம்போலெண்ணி-வாக்கானவொறுப்புவத்துசொற்பனபோலெண்ணிம
 சகமிதுவென்றுமள்ளிமனதேறி - தாக்கான பொருளல்லோசசகநரங்
 தம் தடையறவேதானாஞ்சந்தோஷமாச்சு-போக்கான வேதாந்தமபிர்
 ம்மசாரம் புகட்டுகிற குருச் சொல்லும் பூரணமெனறெண்ணே, (௩௪)

எண்ணியதோர்முன்றையுந்தா னுண்மையென்றுயெண்ணியிருக்கி
 றதுஆரென்றுயியமபுவராகள்- தண்ணிய தோர் துருவுரைத்தவுபதேத
 தைதானறிந்துபூரணமாய்முக்கதுகி-பண்ணியதோர்பதராமலெல்லாங்
 கு-ருவுக்கேயி பந்துபராபரத்தைதன்கேகம்போலேபெண்ணி ஆண்ணி
 யதோர் சுகமுடனே துக்கமெல்லாம ஆர்செய்துந் தனக்குவரந்தத்தாப்
 போலுங்கானே, (௩௫)

காணப்பா விப்படியேதீர்த்தியானாஸ்சைசுடந்தசிவபூசையென்று
 சொல்லார்-விணப்பாசகலநூலென்றுதவளி விரைந்துகின்றவிரத்தியெ
 ல்லாவிட்டுவோடி-ஊணப்பாகுருப்பிறீக நிழலைப்போலே வுத்தமனே
 சச்சுதானந்தனானால்-ஆணப்பாதேவிக்ருமுபசரித்துவென்றுஅறிகிறதே
 சிறவணமென்றுவறித்துகொள்ளே, (௩௬)

அறிந்திந்தவேதநிலைவுநீயும்பபனேவாசனையாம் பிரபஞ்சந்தா
ண்டி வறிந்திந்தபுத்திராதிபாசத்தாலே மாயம்வந்துமூட்டையிலேகலச்
சையாக்கிச், செறிந்துஅகையடிச்சகத்தில் வேதாந்தம்பார்த்து சீராகநி
ற்கிறதேசென்மையாகும்; நெறிந்துநின்றவேதாந்தப்பிரமத்தன்னில் நினை
வோடுவருகிறதேபாசைதானே, (௩௭)

ஆசையென்றுமதியென்று மகந்தநாமம் அப்பனேதான் பிரம்மமெ
ன்றுஆசான், நேசையென்றுவுபதேசப்படியே யொன்றும் நேராகவேதா
ந்தப் பொருளென்றெண்ணி, யூசையென்றுமற்றதெல்லாந்தள்ளிவிட்டா
லுத்தமனேசிவமென்றுசொல்லுவார்கள், காசையென்று யென்னென்ன
காசிபங்கள்வந்துக் கைவிட்டதுக்கம்வந்துகலங்கிடாரோ, (௩௮)

கலங்காமல்நாம்பிரமம்மென்று யெண்ணிகவடற்றுநிரந்தரமூலவே
தாந்தாம்பார்த்து, மலங்காமல்நிற்கிறதேநி நுதம்பராமகத்தானநோமெ
ன்றபத்துமாச்சு, இலங்காம விருபதையுமனுஷ்டத்தாக்கா லென்களே
மனத்திடமில்லாவிட்டால், துலங்காதசுவரில்லாசித்திரம்போலாட்டு
சுழியதுதானடிப்படைமுன்றோன்றும்வாரே (௩௯)

வாராகசுகாசனமாயிருந்து கொண்டு மருவியதோர்மூலத்தில் வங்
கென்றுபூரி, கூறு கும்பித்துமாத்தினாயையேற்றிககுறியோடேசிகாரத்
தாலோசிரோசி, தாராகவிப்படிதானங்கெனறுகும்பிசாதகமாயிதுமன்று
ந்திரங்கபின்பு, ஆறாக அகாரமுசலுகாரங்காட்டி யப்பனேமவுனத்தாற்
கும்பிக்கேதே, (௪௦)

கும்பித்துமெளனந்தான் குளிக்கபின்பு கொள்கியதோர்மூலத்தை
விட்டுநீயுங், தம்பித்துக்கண்டத்தேகநின்றலுதுகாலடங்கியுரைத்தபின்பு
மேல்மூலம்நின்ற; சொம்பித்துவறிவோடேமெளனம் பூரிச்சுகமாகப்பூ
ரணத்தைசயதுககுட்கும்பி, தம்பித்துமனத்தோடே தேசகத்தைப்பண
னு நலமானபிரம்மமென்றுபிராணஞ்சேச, (௪௧)

ஆச்சப்பா விதுல்லோபிராணயாமம் அறிந்தவனாசிவயோகியறி
யாமன்றோர், ஆச்சப்பாபிரபஞ்சமென்றவாசைவிட்டு வொன்றையுந்தான்
மனதினுள்ளேசங்கியாமல், வாச்சப் பாவங்க தென்றகாரணமாக மருவிய

தோர் ஞானமென்ற மர்க்கத்துடி, கூச்சப்பாகாமியத்தை நகம்போலெண்ணிகு ஞானகர்மமெல்லாம் விடுக்கின்றே. (௬௨)

நன்றாகவே தாந்தசாஸ்திரத்தாலே நாம் சாஸ்திரியென்று நித்தமுறைத்துகின்ற; பன்றானமற்ற தெல்லாம் நாமல்லவென்று பரவிநின்று வுலகமெல்லாம் வித்தையென்று; கன்றானவுரைப்பு வந்து நிரந்தரமுநினவாய்காரணகாரியங்கெல்லாம் தவிழ்த்துபோட்டு, வென்றானவொரு பொருளாயநின்ற யானு லுத்தமனே பிரத்தியாகாரமாச்சே; (௬௩)

ஆச்சப்பாமாயையொமோயவின்ப மப்பனேசுத்தசைதன்னிய மூன்றும்' போச்சப்பாவாகாயம்போலெ யெங்குமோடிபெங்குமறைந்திருக்கங்கண்டா லுந்கான்; ஆச்சப்பா அவர்களைத்தானதீர்த்த மூர்த்தி வாகன்னிதோத்திரமாய்கிபானம்பண்ண விச்சப்பாபிரமம் மேன்றேதிவானமாசச விளம்புகிறேனேந்துவகைசமாதிதானே; (௬௪)

தானென்றவதிஷ்டானைசைதன்னியத்தை உனையளித்துநிலவனாயில்தீர்ப்போல; ஆனென்ற அலைவற்றுத்திடமாக அப்பனேயகண்டமது தானாய்நின்று, வேனென்றதோற்றமற்றுயிருந்தாயானுல்விளங்கியதோர்த்தத்துவலயசமாதியாச்ச, வானென்றசவ்விகற்பசமாதிகேனாமருவியதோர்த்தத்துவலயசமாதிகுள்ளே, (௬௫)

உள்ளாக விருக்கையிலேபேசுஞ்சுற்றமுறவாகக்கேட்டாக்காசந்தா னுவித்தை, தள்ளாகசவ்விகற்பசமாதியென்று தானுனாயாற்பெரியோர்கள்கேளுகேளு, விள்ளாகநிரிசாணு வித்தைமார்க்கம் வியவியந்தசமாதியிலேநின்றிருக்கும் போது; தள்ளாகத்தன்னையனுசந்தானித்து தலமானசந்த னந்திரிசானமாச்சே. (௬௬)

ஆச்சப்பாயிதினேபீருகவ்விகர்ப்பமென்பார் அருளியதோர்நிருவிகர்ப்சமாதிகேளு, லுச்சப்பாதத்துவலயசமாதிமுத்தி யுத்தமனேசுத்தா னுவித்தங்கேமறந்து, ஆச்சப்பாதுக்கமுற்றயிருகம்போல ஆச்சரியஞ்சுத்தமெல்லாங்கேளாவிட்டால், கூச்சப்பாசித்தமதுசொருபத்துள்ளே கொள்கிநின்ற பூரணத்தில் நிருவிகற்பமாமே, (௬௭)

ஆமப்பா சமாதிவிட்டுசஞ்சரிக்கும்போது மப்பனேசுத்திரங்கள் பாரக்குமபோது, ஓமப்பாகாலமென்றிறையமில்லையுத்தமனேபிரபஞ்

சமில்லையென்று திடமாகி. சோம்பாவிசாரர் தோற்றுவிடப் பஞ்சஞ் சொற்பனம்போல்பாசமென்றமரியாதியடக்கி. வாமப்பாதிவிரமாம் பிற விருகியார் க்குமகத்தானகாரணமென்றுபெண்ணே. (௬௮)

எண்ணியல்லோமனதுள்ளேபடாதேநீக்கியேகமாய்நிருவிகற்பமாகிநின்ற, அண்ணியல்லோபிரபஞ்சத்தின்விசம்பர்களியனுபோகநிருவிகற்பசமாதியாச்சு! ஒண்ணியல்லோசொருபத்திலயிச்சுநின்றவற்றிருந்தவகண்டவிர்த்திகாற்றில்லாததிபந்; கண்ணியல்லோவுப்புண்டரபோலேமககரள் சாதகமாயுன்னுவங்கெட்டுப்போச்சே, (௬௯)

போச்சதுவுங் கழகையென்றுதானாய்நின்றம் புகழானபெருமை சொல்லயென்னும்கூடா, ஆச்சதுவுமவுனமுற்றுவாயைமுடி ஆசையற்று விருந்தாலல்லோவகண்டவீதி;வாச்சதுவும்பிரபஞ்சத்திற் கண்ட தெல்லாம் வாலையுடனுடையோலும் மலைபோற்காணும்,கோச்சதுவுஞ்சிலநகியுடதாலும்போல கூறுமத்தினங்கம்போற்றுகிறிடக்கானே; (௭௦)

குறியானவிண்ணுதித்தமேகம் போலுங்கோதியதோர்சொற்பனத்தின்பிரபஞ்சம்போலும்; நெறியானவகண்டாம்நம்மிடத்தே மைந்தாநேராகவுண்டாகியிற்றுப்போச்சு,சரியானவெவ்வேறுநாமமாகி பாழலருகம்பிடத்தேதோன்றுந்தோன்றும். மறியாகவழிந்துப்போம்நாமேபிரம மற்றொன்றுமில்லையென்றுமயக்கந்தீரோ. (௭௧)

மயக்கமற்றநொருவனென்னுக்குளெல்லா மற்றொன்று மில்லையென்றுதீரானகித் தியக்கமற்றயென்னேரமுள்ளிட்டிக்கொண்டு சேர்ந்துவருஞ்சந்தோஷதுக்கந்தள்ளி. முயக்கமறவருட்டெய்தும்வந்து முன்னின்றவிகற்பங்கள்பண்ணினாலும்; அயக்கமற்றமற்றமனதிடமாய் சதவாய்த்தள்ளியராகிக்கொண்ட கற்றித்தானாய்நிலே, (௭௨)

நில்லப்படிசஞ்சாரகாலத்துள்ளும் நேராகச்சமாதியிலே யிருக்குமபோது; அல்லப்பாதொய்தம்வந்தாலாதரவுபண்ணியசையாதமலை போலவிருக்கநன்று. சொல்லப்பாகற்பமது வகண்டத்தொய்துஞ்சுட்டி நின்றதிடப்படுதெல்லெத்தநன்று- வெல்லப்பாவாசனைபயிண்டா யானுல்மேவியதோராரூட்சமாதியாச்சே, (௭௩)

மாயையுத்தி,

ஆச்சார்ய மாயையுத்திசொல்லவென்றாலனேகமுண்மிகுஞ்ஞமாய்
சொல்லக்கோ னொ-வாச்சப்பாகேசத்திற்பேதாபேதம்மருவியதோர்கிராம
த்திலகிராமபேதம், ஓசப்பா திறக்களிலேதிரகங்கள்பேதமனோகோ ச
னக்களிலேயனேகபேதம்-வீச்சப்பாபுத்திகளிற்பேதாபேதமவெருமோ
கமாயுத்தாற்றேன் றுக்கானே. (எச)

ஞான வான்,

காணப்பாவின்னமயமாகிநின்றகலந்துநிறைபிராணமயகோச மாச்
சு-ஊணப்பாவிக்கியானமயமுமாகி யுத்தமனேமடுபையமாக்கோச மாச்
சு-பூணப்பாவானந்தமயமுமாக பொங்கிறுவஞ்சுதிதை போதத்துக்கு-
தோணப்பா திலையஞ்சுமாயமாயசொல்லுகிறேன்சூசுத்தைபூட்டி
ப்பாரே, (எடு)

பூட்டியதோர்விசிஷ்டனென்றும்விராடனென்றும்புகழ்பெரியயே
மகற்பேரக்கேதென்றும்; நீட்டியதோரண்டமென்றும்புலனென்றும்
நேரானபதக்களென்றும்மாணியினலாச்சு-ஆட்டியதோராட்டமெல்லா
மாணியாட்டுவிறிந்துகொள்ளுமுன்மனமேமட்டைமாய-மூட்டியதே
ர்மனமும் வந்தவனாக்கேநிர்கு முதண்டமனக்கடக்க முடியாவாறே.

வாரானவுலகத்திற்குத்தவிரன்மனதோடேபோராடியருவில் மாள்
வான் கூறானஞானியென்றாலிங்கத்திப்புக்கிக்குறியானவம்பலத்தில் சே
ர்வாரப்பா-தாரானவுலகத்தோர்க்குத்தஞானஞ் சுகத்திரமான் கோடியி
லேயொருவார்சொல்வார் விசனசிலபேர்களுக்கம்பேசிவிழித் திறந்து
விழிந்திந்துதிரிவர்தானே, (எள)

தானென்றபிரம்மருமோரநிவீற்சென்றார்சாதகமாய்மா லென்றாலு
றியினுடமையு-கோனென்றருத்திரனோ ரருவிலந்தக்கொள்கி நின்றம்
கேஸ்வரனோரநிவீற்றேன்றும்-லானென்றசதாசிவனோ மணியைக் கா
ணபான மகத்தானவைவருந்தானுயிர்க்கிப்பிடம் வேனென்றபஞ்ச கர்த்
தாளிம்மட்டுஞ்சென்றாலுவேதாந்தியென்மட்டுஞ்சொல்வார்பாரே.

பாரப்பாசித்தரென்றார்சூனிகபேரப்பெருத்ததிவாருண்மனையு
ப்பருத்துபோற்றி-நேரப்பாதமமோடு பூசணத்தினின்றநேராக யோச
டம்-போலீஞ்சியாடி-சேரப்பா திரும்பிவந்துபுகுதுவார்க்கு செகத்திது

ள்ளசித்தருக்கு அடுத்தவாறு - கூறப்பாபூணத்திற்பிசைநாதந்தாண்டி
கொங்கணர்தான்சிலம்பொலியைக்கூடினாரே, (௭௯)

கூடினார்முலகுருபேரனென்றுகோடானகோடிசிக்கிரோடிப்பார்
த்தார்-ஆடினாராடினாரேறாட்டார்ஆச்சரியங்கொங்கணர்தாமகண்டிசி
த்தார்-நுடினாரேராடினாரேகங்கோடி யோவடுதிநராகத்திலெனநிற
போட்டு-தேடினார்தேடினார்துளிகைதனைச்சித்தருக்குச் சென்றானி
கிட்டிமவாரே, (௮௦)

வாரானசிறுப மணியாருடையவர்க்கம் மகத்தானதெகூறாமுற்
திவர்க்கம்-கூறானதொன்றாகிவிட்களங்கமாகிக் குவித்துநிறைபொருளா
கிக்கொருணை தாரானதற்பதற்பதமாய்அதுவுமற்றுச்சிதானந்தத்தில்
நின்றஆசான பேரானபிள்ளைக்குமணியுயித்துபெரும்பாபைதமகாரமெ
ன்றுபேசினாரே, (௮௧)

பேசிபதுக்கத்த மென்னவென்றுகேட்டால் பெருவிரலேநீயாச்சு
மேய்விரலேபோதமாகியதுவற்றக்காற் கவித்தெடுக்கு முன்னேமக்களே
பித்தபாரென்றுகாட்டி-தேசியதுமகரவித்தை சென்றுகூட்டி செப்பா
தேமகரவித்தைகுளித்தநூனம் - வாசிபதுக்கருகாகுங்கண்டிகொள்ளு
மக்களேசின்முகத்தில்கொப்பாலாமே, (௮௨)

கடுவென்னவெட்டவெளியொன்றுயில்லையெனயில்லையுயில்லையக
ண்டவீதிகடுவென்னலகுவென்னமனஞ்செவ்வாளுக்கண்டிகொள்ளுமெ
ன்றுசொல்லி கரத்திற்காட்டி, கடுவென்னதாப மென்றமுனையெழுந்தி
சுடுகிறதுத்தியென்னமெனனத்தீதான்-விடுவென்னவித்திரியபாமபைநீயு
ம்விட்டகன்றுவறிலேவோடேமேவுமேவோ, (௮௩)

மேவுமென்றகையபரம்பரையாமாண வெகுகோடிரிவிதருக்கு
வுபதேசித்தார்-மேவுமென்றுசித்தநிலேபனைக்கோடிமேருவிலேபிறு
ந்தார்க்கு முபதேசித்தார் மேவுமென்றுயென்னோடேபதினாறுபேர்க்கு
விளங்கியவர்பதம்பிடிக்கவுபதேசித்தார்-மேவுமென்றுயெழுநாடன் நிற
குமுலகுக்கு விளம்பினார்மெஞ்ஞானம்விளம்பினாரே, (௮௪)

விளம்பியதோர்நாங்கொல்லாங் கவிசாசுவர்க்கம்மேருவிலேயெயி
த்தவுடவெங்களுக்குமக்கள்-ஆளம்பிணதோர்ஐங்குடியையரைத்தான்
விட்டு அரைக்கூண மும்பிறியார்களுடையவிட்டு-தளம்பிணதோர்கொடி

க்கல்லோகொழுப்புபோலே சதாநித்தங்காத்நிநுத்தோமையாகி' ட- கி
ளம்பினேதோர் பஞ்சுபோலனேகம்பிள்ளை கொடியிட்டீமரட்டியங்கக்கிட
முனரே, (அரு)

கிட்டி னோக்கை உலாய்பராமலை ரயிலுலே சேளும்க்களாச்சரியம்
கொங்கணர் தான்சென்று- கிட்டி னோமென்று சொல்லியீசானத்தேகெடி
யானரசமுண்டுசட்டைபோக்கி - கிட்டி னோமீசானத்துதித்தோமென்
றுகெடியாகவங்கிருந்து முத்தனுகி- கிட்டி னோமென்று சொல்லிதகூறா
ழந்ததி கெடியானபதம்பிடித்துபணிந்திட்டாரே. (அசு)

பணிநீட்டிக்கொங்கணரைப்பார்த்துநயன்பாருலகிற்பிறந்தவனோ
விப் படி காணலும்:மணிநீட்டிடச்சடம்போக்கிக் கைலாயத்தேகமானது
தான்வெகுமுகமதிக்கெத்த-கனிநீட்டிட கனிவாலேவிறத்தர்லே கலங்
காமம்சமாதியுற்றுகயிலாயத்திற்-மணிநீட்டிட புத்திகொண்டியிங்கேவங்
தாய் சாதகமாயொருவரையுங் கண்டிலேனே, (அ/௭

கணடி லேஞ்ச்சரியங்குமாரனேபாருங் கலத்தநற்சென்மயிவர் கை
லாயமாநூர், ஒன்டி லேகலாதுக்குமகத்துவந்தா னென்னவுற்றசிவநீர்
துவுன்னிலப்படிதா னுச்சகணடி லேனிலரைப்போற்சித்தர்காணென்கா
ரணமாயினுக்கு நீவிப்பேனென் பன்டி லேச கொங்கணரை மயவ்வே
ண்டாம் பரமபரமாய்யதுதந்த மெனனந்தானே. (அஅ)

மெளனவித்தைமூலருக்கு முன்னேசொன்னேன்மருவியவர்காலா
ங்கிக்கதுவேசொனனூர்மகத்தான போகருந்தா னுனக்குச்சொன்னூர்மவு
வித்தை யகண்டாதியறிந்துகொள்ள மற்றொன்றுமயக்கமற்றமெனத்
னதார்த்தமெனவித்தையெய்தாக்காலவனெனானி வாய்திரந்துபேசா
தேமகாசம்நன்றே (அகம்)

நன்றானமெனனத்திற்கடிக்கைசேரல்வினையுத்திவினையும்நாசமாரு
ம். நன்றானமெனனமென்றுநினைக்கமுத்தி நல்லோர்கள்நினைப்பார்கள்ம
ற்றோர்காணார் நன்றானமவுனமல்லோரிவின்கித்தார் நாலுதிக்குஞ் சொ
ருபத்தைக்கண்டார நன்றான மெனனமல்லோ சாத்திரங்கள்தோறும்
நலமாகக்கப்படுகண்குண்டிலாதே, (கூடு)

கண்டிலார் மௌனத்திலனேகசித்தி காணுமப்பாசொல்லுகிறே
நன்றாக்கேளுமனடி லார்மந்திரங்கள் செபிக்கும்போ துஅப்பனெமௌ
னமென்றதி ககூதகேளு ஓனமலய்வய்முடிபோச்சுமற்றஒருசேரைச
மைத்தண்ணுநுபோதபபோ, விண்டிலாசென்னேரஞ்செபித்தாயானு
ல் விளங்கிபதோரேமுலகூத மந்திரமுஞ்சித்தே, (௯௧)

சித்தாருஞ்சித்தியுமாமெட்டெட்டுமாடுந் திரமாகநின்றவர்க்குமந்
திரமுஞ்சித்தி, பத்தாகும்வேதத்தில்தந்திரத்தைப்பாவிபலபலெனப்பே
சியவர்கேவிப்பார்கோடி, கத்தா தாமரைய்போலேகற்றியெனன காசிக்கு
மாகா துசித்தியில்லை, முத்தானமௌனம்விட்டால் மௌனம்பாழாச்ச
மோசமிந்தவேதமெல்லாம் பாய்யென்பாரே. (௯௨)

பொய்யென்றுயெண்ணியெண்ணியுலகங்கெட்டுப்போச்சப்பாவத
னலேயுகபேதமாச்ச, கையென்றுயோகத்தில மௌனமுட்ட கம்ஞ்சித்
தியறிவுமட்டுங்கலந்துகாக்கு கையென்றவிர்த்தமப்பாஆறிம்காணுஞ்சா
தகமாய்மேல்முலந்தாண்டிக்காணு ம, மெய்யென்றுபிடித்தாக்காலயனே
யோகி விரைநதுயிதையறிபாட்டால்விருகாமாடே. (௯௩)

விருதன்றோவுலகத்திலாசானென்றுவெடமிட்டுவேஷமிற்றிமோ
டியேற்றி விருதான் றோபணமபரித்துப் பிழைப்பாரையோ வேதாத
மொன்றுமில்லைச்சாங்கமென்பார்' விருதன்றோகெடுத்துவிட்டாருலகத்
தோரைவேஷமென்றுமபக்காலேமபங்கிப்போனார், விருதன்றோசேஷரு
டபாவமெல்லாம வினையாட்டுப்போலவாங்கிவிழுத்திட்டாரே (௯௪)

விழுந்திட்டாரென்றறிந்துகொங்கண்ணேரநீர்தான் வெகுயிள்ளைபெ
ற்றிராமுனனாறுபிள்ளை, நழுந்திட்டப்பிள்ளையுண்டோ திறந்தானுண
டோநலமாகவுமமைப்போலானுணடோஅழுந்திட்டசமாதியுண்டோ
தியானமுண்டோ ஆகாதபிள்ளை யுடோசொல்லுஞ்சொல்லுவ், கொ
ழுந்திட்டதேவரீர்கருணையினாலையா கொஞ்சமற்றபிள்ளைலேகடிவே
னே, (௯௫)

சுடாதநலஸபுத்தித்ததர்வென்றா கொள்கியேவரங்கௌவல்லபூ
மிபிலேகட்டி. நீடாகதண்டனிட்டுஅனுப்புக்கொணடுகிமிசத்திற்க்குநக
பினுள்ளே நோந்துபேனார், ஆடானுலதயாடகி வனமேசித்தர் ஆந

ந்தபோகமுண்ட ஆண்மைபாண்னம்- ஓடாநுலதுவொட்டி நீர்குணத்
தினவிதியொருமனநாயகின்று புத்தியுரைப்புத்தானே. (சுசு)

கானென்ற கொங்கணர் போற்பிள்ளைபெற்றாஸ்தற்குமடாகுட்டெ
ளாநாக்கலாயமுதத்தி, வானென்றநந்தரானந்தன்வித்துவாவற்றநூண
மமேனதாபமென்ன,கானென்றவெளிகடக்கஆறிவோம்நாக்கள்கரையற்
தபோகத்தைப்பாளைஞ்செய்வோம், கோனென்றகைலாய பூரணமேகே
வர் கொள்கியகோரும்பாணமும லபமுஞ்சொல்லே. (சுசு)

சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்மக்காள்நீங்கள் சுகமாகவாரிதியில்மே
கஜலம்போலே, அல்லுகிறதில்லையப்போற்றிப்புண்டாசு அதுவே
ங்குமசிபரமொனசொல் விசையா பல்லுகிறசந்திரனாமீரையப்பாவா
ங்குபரக்கானரவியங்கேகன்றும்பாருசொல்லுகிறகெற்பத்தில்துவு
ன்னிசிந்தாளிபரஞ்சத்தினுத்தினமச்சே (சுசு)

ஆச்சப்பா ஜனனமிங்கப்படியேயாகி லடக்கிறதமக்கினியும்ரவிம
தியுலகடி, வாச்சப்பாசந்திரனிற்கலந்துபோனும்மாளுகிறவிதமிதுதான்
குளிந்துபோகும், நீச்சப்பாசினனமொம்பாணமரண்டும்நேராகமனே
ன்மணியைத் தொட்டியீறும் ஒச்சப்பாலக்கமில்லையெழுவதைத்தோற்ற
முத்தமனேநா லுவகையோனிகானே (சுசு)

காணித்தப்படியெல்லாங்கணநிகொண்டிகலங்காமலிருக்காமல்யுக
மேமகோடி வானிந்தாய மட்டேஜெகசாலமல்லாம் மனந்தாண்டி அறி
வில்வந்தா தல்லாபோரசு ஆணித்தப்பாநீங்கள்சமாதிகொண்டி அரை
விட்டால் குளிகையிட்டிவோடிப்பாருதோணித்தப்படி சொன்னேபோ
தமுன்னைத்தூக்கு சுழல்காற்றுத்தருநம்மதுபோல்மவுனமாமே (11)

மொளனமொளதீரெனையாண்ட கசுநுணமுந்ததி மலர்பணிக் ஞான
மதுதாறுஞ்சொன்னேனமொளன மொளநாசாக்கள் பதத்தைப்போற்றி
வகையே டேரிகண்டாகவாதஞ்சொன்னேன மொளனமொளதீர ஞானம்
பொய்யெனதுசொல்லி வாகானசெயமண்டி போட்டே நூற்றில்மொள
மொளதீருசமரசத்தான மகபாள்யக்காள் வாகானுன முறை முற்றுவ
கானே. (11)



